PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Steagul roșu

ANUL XXX Nr. 7290 | JOI 12 APRILIE 1973 | 4 PAGINI 30 BANI

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

Cincinalul înainte de termen !

Decada I demonstrează:

CADENȚA TREBUIE LUATĂ DIN PRIMA ZI A LUNII !

- Cu ce rezultate ați încheiat primele 10 zile din această lună ?
- Care sînt cauzele pentru care sectorul, respectiv brigada, nu și-a realizat sarcinile de producție ?
- Brigăzile rămase sub plan constituie o importantă rezervă care asigură realizarea ritmică a planului. Cum o valorificați ?

Situația realizărilor

E. M. Lonea	102,2
E. M. Petrila	107,1
E. M. Dîlja	95,5
E. M. Aninoasa	96,8
E. M. Vulcan	98,0
E. M. Paroșeni	101,6
E. M. Lupeni	94,8
E. M. Uricani	107,2
TOTAL Valea Jiului	99,7

Răspund șefi de sectoare și de brigăzi din exploatările miniere

Ing. Victor Ghioancă : „Sînt convins că vom ieși din impasul actual"...

Brigadierul Grigore Maxim : „...lucrurile se vor îndrepta..."

Opinii optimiste dar, totuși, activitate neritmică

Neîndeplinirea sarcinilor de plan ce reveneau minei Dîlja, pe prima decadă a lunii în curs (realizate doar în proporție de 98,5 la sută) a fost determinată în principal de sectoarele I și II. Care au fost cauzele ce au determinat o activitate necorespunzătoare în aceste colective ?

— In primele zile ale lunii am avut mari greutăți în abatajul cameră 2 est, stratul 3 — ne-a relatat ing. **Francisc Perini**, locțiitorul șefului sectorului I. Ajunsesem cu lucrările la hotar unde am dat de o galerie veche, cu viituri de apă. Am efectuat, în cîteva zile, prăbușirile necesare, am captat apa, dar totuși în condițiile avute nu se puteau realiza decît 40—50 de vagonete pe zi. Greutăți am mai avut, de asemenea, și cu aerajul la abatajul de pe stratul 5, fiind nevoiți să efectuăm o nouă galerie de aeraj. Un alt impediment l-a constituit lipsa abatajelor de rezervă, pe care în cazul unor neprevăzute scoateri din circuit, să le exploatăm, fără a crea goluri de producție. Sperăm ca prin lucrările de pregătire din aripa estică a stratului 5, la care efectuăm acum transversala 1, să ne creăm noi posibilități de a mări producția de cărbune a sectorului. Consider că în decada a doua avem condiții să ne redresăm, și chiar să ne înscriem peste plan cu realizările.

Șeful de brigadă **Vasile Sidorov**, secretarul organizației de bază a sectorului I, în relatarea făcută, s-a referit la aprovizionarea deficitară din ultimele zile cît și la unele deficiențe ținînd de disciplină.

— Sînt foarte mulți mineri care în această perioadă absentează nemotivat, sau invocînd motive de boală (mai mult sau mai puțin reale). Aceștia lipsesc tocmai cînd este nevoie mai mare de ei, acolo unde se hotărăște soarta producției. Cu alte cuvinte, sînt cîțiva angajați, chiar și dintre unii șefi de schimb, ce au responsabilități precise în coordonarea unor activități, care, simțind că vine greul, se erijează în postura de „bolnavi" tocmai în perioadele cînd **ar trebui să fie foarte productivi !**

La sectorul II (— 603 tone), situația ne-a fost prezentată de ing. **Victor Ghioancă**, șeful acestuia.

— In primul rînd aș arăta că am preluat o suplimentare a planului cu 60 tone zilnic, față de luna trecută. La aceasta s-au mai adăugat situațiile ivite la unele fronturi de lucru, cum sînt abatajele cameră nr. 11, 12 și 14, prin apariția unor presiuni excesive. A lipsit, de asemenea, un impuls mai ridicat în ultima perioadă pentru asigurarea asistenței tehnice din partea personalului de specialitate. Am fost afectați, în mare măsură, și de scoaterea temporară (3 zile) din exploatare a abatajului frontal al lui Grigore Maxim, capacitatea de producție am putea zice, vitală a sectorului, din cauza unei devieri. Acum, însă, situația a fost restabilită la normal. Am fost nevoiți — datorită lipsei de efectiv și a absențelor nemotivate (circa 20 zilnic) — să plasăm două brigăzi direct productive (a lui Scutaru și Molocea) la întreținerea căilor de aeraj de la orizontul 480. Insuficiența gurilor de rostogol am soluționat-o prin executarea unui suitor care leagă orizontul 400 de 440, reușind totodată să-l tubăm. In privința ieșirii din impas, sîntem pe drumul cel bun. Ne vom mări producția, în următoarele etape, prin deschiderea unui nou abataj la orizontul 440, cît și printr-o reorganizare mai judicioasă a unor formații de lucru, în vederea omogenizării lor.

Opinii la fel de optimiste privind revirimentul preconizat de șeful de sector, ne-au împărtășit și șefii de brigadă **Grigore Maxim, Sigismund Dane**, ca și șeful de schimb **Remus Miclea** din brigada lui Ludovic Tereny. Toți sînt hotărîți să recupereze minusul existent pe exploatare și să termine următoarea decadă cu rezultate meritorii.

Perspective bune pentru decada următoare

Colectivul sectorului IV de la mina Lonea și-a realizat sarcinile de plan pe prima decadă a lunii aprilie doar în proporție de 87,5 la sută, rămînînd dator cu 1 044 tone de cărbune. Intrebat, șeful de sector inginerul **Aurel Marhan** asupra cauzelor rămînerii în urmă, a motivelor care au determinat neîndeplinirea ritmică a prevederilor de plan din primele 10 zile ale lunii în curs, ne-a relatat că sectorul a avut de înfruntat unele greutăți ; în abatajul nr. 37 au apărut apofize, în abatajul 41 stratul 5, blocul IV, zăcămînt denivelat, felii în ambele părți și, ca urmare, profil redus, în cel cu nr. 44 denivelările, și în 31 terminarea feliei, presiunea mare în unele abataje, și altele, au făcut ca extrac-

(Continuare în pag. a 3-a)

DUMITRU OPRIȘ, inginer șef al Centralei cărbunelui Petroșani

Rezultatele bune din primul trimestru pot fi reeditate

— Bilanțul la prima decadă din aprilie ne obligă să recunoaștem că debutul în trimestrul II la extracția cărbunelui în minele din bazin nu e cel pe care îl așteptam. Rezultatele — realizarea planului în proporție numai de 99,7 la sută pe ansamblul Văii Jiului — nu ne pot mulțumi, după cum nu ne poate fi indiferent faptul rămînerii sub plan a patru — jumătate din total — exploatări miniere : Lupeni — 94,8 la sută, Aninoasa — 96,8 la sută, Vulcan — 98,0 și Dîlja — 98,5 la sută realizare a planului primei decade. Negativ este, de asemenea, în activitatea din perioada analizată faptul că 14 sectoare și un număr destul de ridicat de brigăzi miniere au rămas sub plan.

— După opinia dv., care sînt cauzele ?

— Pornind în ordinea exploatărilor, eu aș zice că la Lonea s-a muncit, însă rezultatele categoric că ar fi putut fi și mai concludente. Cota realizării planului decadal ar putea fi urcată mult mai sus decît 102,2 la sută dacă în sectorul II nu s-ar fi produs a surpare, dacă cei de aici nu s-ar fi încurcat în fluxul de transport, ceea ce a îngreunat aprovizionarea brigăzilor, dacă la sectorul IV un număr de 3 abataje nu ar fi fost întîrziate cu pregătirea, dacă...

Activitatea minei Petrila aș nota-o cu bine. Există însă rezerve însemnate pentru a ridica ștacheta realizărilor. Conducerea exploatării și a sectorului II trebuie să acorde o mai mare atenție stăpînirii problemelor la abatajul frontal din stratul 3, blocul I pentru a se determina mărirea vitezei de avansare — ca să exemplific doar una din aceste rezerve.

Despre mina Dîlja se poate spune că a dat probleme și în această perioadă : la sectorul III — abatajul nr. 7 — se trece prin niște zone cu lucrări vechi, cu deranjamente, iar la abatajul nr. 3 din stratul 5, blocul II extracția s-a desfășurat cu dificultăți din cauză că „paprica" a fost lăsată în urmă ; la sectorul II, în abatajul frontal de pe stratul 3, blocul II s-a produs o surpare. Și au mai fost absențele de la lucru.

Probleme, deficiențe, neajunsuri au fost și la minele Aninoasa (o avarie la puțul auxiliar ce putea fi preîntîmpinată, întîrzieri cu intrarea abatajelor în funcție la sectorul III, indisciplină), la Vulcan (infiltrații de apă pe stratul 13, blocul zero, surpări la abatajul nr. 5 din blocul III), la Paroșeni (completarea pieselor de schimb la complexul de la abatajul 6 222), la Lupeni (s-a pornit tîrziu cu frontalul din felia a treia de pe stratul 5, blocul V, o surpare în ziua de 6 aprilie la același abataj ș.a.). Mă limitez la atît cu punctarea problemelor, neajunsurilor cu care au fost confruntate unitățile miniere, colectivele de muncă în prima decadă. Aș mai adăuga totuși, ca un fapt, plăcut de data aceasta,

(Continuare în pag. a 3-a)

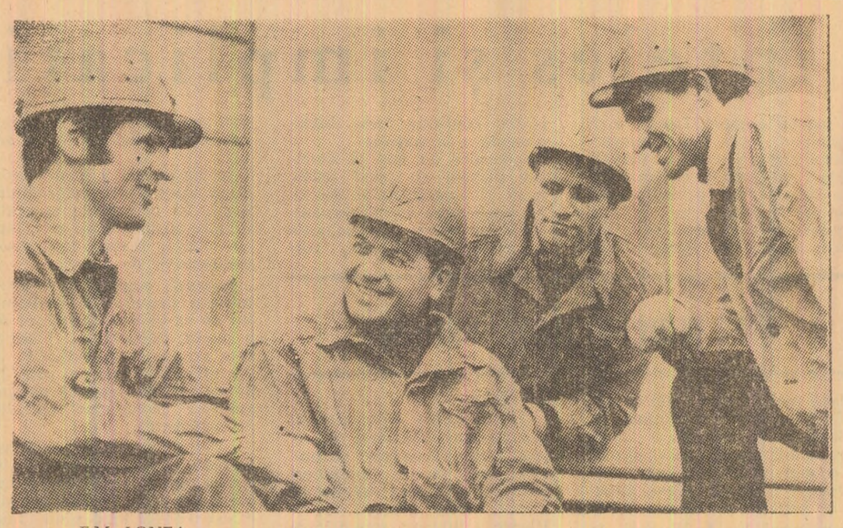

E.M. LONEA.
Una din brigăzile care-și realizează și depășesc ritmic sarcinile de plan este și cea condusă de minerul Dumitru Costinaș de la sectorul VI pe care l-am surprins în imaginea noastră împreună cu șeful de schimb Marin Iortănel și ortacii Ion Grecu și Nicolae Bargan într-un aprins dialog... Foto : I. LEONARD

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, în Olanda

Cea de-a doua zi a vizitei oficiale în Olanda a președintelui Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, a început sub aceleași bune auspicii care au marcat desfășurarea programului de marți.

A fost o zi de lucru, densă, cu un itinerar care a oferit solilor poporului român prilejul să cunoască direct dezvoltarea economică a țării gazdă. Marile obiective industriale, uriașele întinderi de pămînt roditor, smuls de sub ape prin muncă și eforturi, atestă hărnicia și talentul poporului olandez.

Intîlnirile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu specialiști și cadre de conducere din întreprinderile vizitate, discuțiile care au avut loc au scos în evidență marile posibilități pentru dezvoltarea colaborării și cooperării economice și tehnico-științifice româno-olandeze.

Iar întîlnirea cu parlamentarii, și apoi cu înalte oficialități prezente la dineul oferit de Consiliul de Miniștri a reprezentat noi repere ale semnificației politice deosebite pe care o are vizita conducătorului statului român atît pe planul relațiilor bilaterale, cît și în viața internațională.

Subliniind, totodată, că pretutindeni tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au fost primiți cu căldură, cu sentimente de aleasă stimă întregim imaginea celei de-a doua zile a vizitei în Olanda.

La Societatea aeronautică „Fokker"

Primul obiectiv din programul zilei de miercuri îl constituie vizitarea uzinelor „Fokker — V. F. W.", vast complex modern de construcții de avioane, situate în apropiere de Amsterdam.

Este ora 9,00 cînd coloana oficială de mașini părăsește Palatul rezidențial. Străzile orașului cunosc o vie animație. De-a lungul arterelor, oaspeții români sînt salutați cu căldură de populație, care face semne prietenești, se aplaudă.

Se trece pe lîngă marele aeroport Shiphol, principala poartă aeriană a Olandei și unul din marile aeroporturi ale lumii.

Pe o porțiune de mai mult de 500 de metri, autostrada pătrunde într-un tunel deasupra căruia se află una dintre principalele piste ale aerogării, apoi șerpuiește printre cîmpuri înflorite, printre pajiști segmentate geometric de canale. Sîntem în preajma orașului lalelelor — Haarlem.

Se ajunge la „Fokker — V. F. W.". Societatea, înființată prin fuziunea firmei olandeze „Fokker" cu compania vest-germană „Vereinigte Flugtechnische Werpe", posedă în Olanda un număr de șase uzine în cadrul cărora lucrează 7 000 de salariați. La „Fokker" se produc avioane de transport de mai multe tipuri, bazate pe tehnologii foarte avansate și soluții constructive care permit decolajul vertical. Ultimul tip de avion construit la uzinele „Fokker", purtînd denumirea „F 28-Fellowship", este un avion comercial dotat cu două reactoare, destinat transportării a 60 — 65 de pasageri pe distanțe scurte și mijlocii, cu o viteză de 789 km pe oră. O variantă nouă a acestui tip de avion poate transporta 79 persoane, iar faptul că decolează aproape vertical și aterizează scurt, neavînd, deci, nevoie de piste de mari dimensiuni și de alte amenajări costisitoare, face ca zborul să fie rentabil chiar și cu un număr mai redus de pasageri la bord.

La intrarea în incinta uzinei, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, precum și tovarășii Ilie Verdeț, Gheorghe Boldur sînt salutați de primarul orașului Haarlemmermeer. Sînt prezenți directorul societății „Fokker — V. F. W.", alți membri ai Consiliului de administrație al societății, pre-

(Continuare în pag. a 4-a)

Dineu oferit de Consiliul de Miniștri

Miercuri seara, Consiliul de Miniștri al Olandei a oferit, în Galeria de onoare a Muzeului Național (Rijksmuseum), un dineu în cinstea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Au participat Maiestatea Sa regina Iuliana, Alteța Sa Regală prințul Olandei, prințesa Margriet, domnul Pieter van Vollenhoven, membri ai guvernului, primarul orașului Amsterdam, alte persoane oficiale.

Au luat parte persoanele oficiale române care îl însoțesc pe președintele Consiliului de Stat.

In timpul dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate, primul ministru Barend Biesheuvel și președintele Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi.

★

După dineu, înalții oaspeți sînt invitați să viziteze galerii ale muzeului.

Construit în 1885, Rijksmuseum adăpostește cea mai mare colecție de artă din Olanda. Aceasta include 22 de pînze semnate de Rembrandt, lucrări de Rubens, Vermeer, Frans Hals, Jan Steen, Ruisdael, Pieter Breughel cel Tînăr, Hobbema și Wonwerman, Canaletto, Tintoretto, Velasquez, El Greco, Goya, Murillo, numeroase sculpturi, tapiserii, porțelanuri de Delft, Meissen și Sevres, obiecte în argint și abanos, stampe, gravuri, desene. Este bogat reprezentată, de asemenea, arta orientală. In biblioteca muzeului se găsește o prețioasă colecție de lucrări despre istoria artei.

Sînt vizitate, pe rînd, galeriile în care se află expuse opere aparținînd lui Frans Hals, van Goyen, Ruisdael, van der Helst, Jan Steen, așanumiților pictori italienizanți (maeștri olandezi care au lucrat în maniera renascentistă italiană). Inalții oaspeți se opresc și admiră celebrul „Rond de noapte" al lui Rembrandt.

Toastul primului ministru

Domnule președinte,
Doamnă,
Maiestate,
Altețe regale,
Doamnelor și domnilor,

Sînt fericit de a putea adresa, în numele guvernului olandez, un bun sosit domnului președinte și doamnei Ceaușescu.

Avem deosebita satisfacție de a avea ca oaspeți pe președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și pe doamna Ceaușescu și de a primi, de asemenea, pe primul vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, pe ministrul afacerilor externe, ministrul construcțiilor de mașiniunelte și electrotehnicii și pe celelalte personalități ale guvernului român, aflați în vizită oficială în Olanda.

Cred că sînt îndreptățit, domnule președinte să caracterizez vizita dumneavoastră ca un eveniment istoric în evoluția relațiilor dintre țările noastre. Această întîlnire de o mare importanță simbolizează pe deplin relațiile excelente existente între cele două națiuni și prietenia dintre cele două popoare ale noastre.

România și Olanda se pot felicita pentru raporturile dintre ele și de colaborarea lor amicală. Intre noi nu există nici un diferend. Relațiile noastre politice, economice, comerciale și culturale s-au lărgit și, în același timp, s-au adîncit în cursul anilor ce s-au scurs. Această evoluție fericită a contribuit la o mai bună înțelegere, la o mai mare stimă, la fiecare dintre parteneri față de realizările spirituale și materiale ale celuilalt.

Mii de olandezi vizitează în fiecare an frumoasa dumneavoastră țară pentru a se bucura de splendorile naturii și civilizației sale.

(Continuare în pag. a 4-a)

Toastul președintelui Nicolae Ceaușescu

Maiestate,
Alteță Regală ,
Domnule prim-ministru,
Doamnelor și domnilor,

Doresc, încă o dată, să exprim mulțumirile noastre pentru invitația adresată de Maiestatea Sa de a vizita Olanda. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc domnului prim-ministru pentru cuvintele rostite la adresa țării mele, a poporului român, pentru perspectivele pe care le-a schițat cu privire la dezvoltarea relațiilor româno-olandeze.

Românii și olandezii se cunosc de mult. Istoria vorbește că, încă cu multe secole în urmă, între ei au existat legături. In ultimii ani, relațiile dintre România și Olanda au cunoscut o dezvoltare intensă. Pot spune că atît în domeniul economic, tehnico-științific și cultural, cît și în cel al colaborării politice, reprezentanții țărilor noastre acționează destul de intens împreună.

Ceea ce am realizat pînă acum pe calea dezvoltării relațiilor dintre popoarele noastre constituie o bază bună, care ne dă temei să privim cu încredere în viitor. Sper că vizita pe care o efectuăm acum în țara dumneavoastră, ca și vizita pe care Maiestatea Sa o va efectua, sper nu peste mult timp, în România, va contribui la dezvoltarea puternică a colaborării dintre țările și popoarele noastre.

Este adevărat că țările noastre au orînduiri sociale diferite și, din păcate, cum am menționat și astăzi, fac parte și din două blocuri militare opuse. Dar aceasta nu poate și nu trebuie să împiedice popoarele noastre să colaboreze, să acționeze pentru o lume fără blocuri militare, în care nu armele, ci inteligența, știința,

(Continuare în pag. a 4-a)

Construirea unei noi școli în Petrila

Constructorii din cadrul lotului din Petrila al Grupului de șantiere Valea Jiului al T.C.H. a început zilele trecute lucrările unei noi școli generale de 10 ani (nr. 6) ce se construiește în acest oraș. Clădirea noii școli va fi amplasată între cartierele 7 Noiembrie și 8 Martie, și va cuprinde 16 săli de clasă, laboratoare. In prezent se lucrează intens la săpăturile în spații largi și betonări, urmînd ca peste puțin timp să înceapă atacarea lucrărilor de înălțare. Termenul de predare al noii școli este preconizat pentru 15 septembrie a.c.

În pagina a 2-a :

Individ – colectivitate

- MULȚUMIREA de a fi util semenilor
- „Doctorului X" trebuie să i se smulgă masca !
- Un ajutor rău înțeles și implicațiile sale
- Poșta paginii

Individ - colectivitate

Ei făuresc orașul pe verticală

Pornit într-o călătorie prin cartierul Coroești din orașul Vulcan, la fiecare pas eram tentat să-mi ridic privirea pe verticalele peisajului urbanistic nou, să mă opresc în preajma oamenilor care ajutau natura să străbată mai repede pionieratul pentru ca în condițiile maturității să poată spune cu mîndrie : priviți opera noastră. Dar nu aceasta era ținta principală a călătoriei mele. Undeva, în partea de sus a cartierului, dominat de ciocul sclipitor al unei macarale turn, se ridică fără încetare locuințe noi. Vibrațiile puternice pe care ți le dă emoția intrării în zona necunoscutului se accentuau pe măsură ce pătrundeam în incinta șantierului. Printr-o fereastră larg deschisă a unuia dintre apartamentele intrate recent în posesia beneficiarului răzbat acordurile unei melodii ce amintește de creația populară. În această parte a orașului își dau întîlnire în fiecare dimineață zidari, mozaicari, dulgheri, fierari betoniști, montori de prefabricate, instalatori. Aici, în atmosfera vibrantă a primăverii dezlănțuite oamenii se întrec în iscusință pe latitudinile unei munci pline de efervescență. Urc cu atenție scările blocului aflat în construcție, iar pe ultima platformă îl găsesc pe maistrul comunist Francisc Filipescu care la fel ca un dirijor întreține exigent ritmul alert al lucrărilor. Ezit să-l scot din mrejele meseriei, dar ochiul obișnuit să observe orice mișcare mă „depistează" și treptat maistrul mă introduce în angrenajul acestei munci despre a cărei noblețe aveam să mă conving cîteva clipe mai tîrziu.

— Acum lucrăm cu panouri mari prefabricate și în trei zile ridicăm un etaj, îmi spune maistrul Filipescu. Montorul de prefabricate Zoltan Kispal conduce, ajutat de omul din virful macaralei, Aurică Stoica, panourile care vor forma interiorul unui nou apartament. La blocurile 1 A și 1 B lucrează la turnarea fundațiilor dulgherul Nicolae Căplescu care are un stagiu în meserie și în Valea Jiului de peste 22 de ani. Tot aici lucrează și Ion Oșvat, șeful unei echipe de fierar-betoniști. La blocul 3 A se lucrează intens pentru ca angajamentul luat — predarea cu 5 zile înainte de termen — să fie îndeplinit.

Rînd pe rînd cunosc oamenii care se îngrijesc ca viitoarele locuințe să răspundă exigențelor. Zidarul Mihai Dudaș care conduce o brigadă de tineret îmi vorbește cu glas domol despre rezultatele brigăzii, despre tinerii cu care lucrează. Pe tînărul comunist Marin Anca cuvintele șefului de brigadă îl prezintă ca un exemplu în muncă și comportare. La etajul II, mozaicarii Alexandru Anghel, Gheorghe Calotă, Alexandru Tufan înzestrează încăperile cu frumusețea mozaicului care, scăpat de sub piatra șlefuitoare a mașinii, capătă înfățișarea lui adevărată. Instalatorii sanitariști ai lui Petru Mantea și instalatorii calorifericști ai lui Paraschiv Frincu montează coloanele de apă, caloriferele, băile...

— Avem meseriași buni, oameni harnici, comuniști și uteciști cu care ne putem mîndri. Aproape toate blocurile din această parte a orașului sînt ridicate de ei. Maistrul Filipescu vorbise despre oamenii cu care lucrează a căror hărnicie am putut s-o deslușesc acolo unde ea ridică blocuri pe verticală. Despre el îmi vorbise puțin și sincer. Oltean de prin părțile Severinului, la 18 ani, după absolvirea școlii profesionale, a venit în Valea Jiului unde din 1955 a lucrat la ridicarea a sute de apartamente la Lupeni, Vulcan, Petroșani.

— Ce satisfacție vă dă munca ?

— Păi nu e greu să vă explic ce simt atunci cînd un bloc este predat la cheie, cum spunem noi. Eu, care știu cu cîtă greutate se ridica înainte vreme o casă și cît de rar se întîmpla aceste lucru, cum să nu mă bucur cînd în prezent numai noi, cei din Vulcan, construim anual zeci, sute de apartamente.

... M-am retras cu sfială să nu tulbur ceva din mecanismul muncii acestor oameni care ridică zi de zi pentru ei și pentru noi sălașurile unei vieți tihnite, civilizate.

Gheorghe POPESCU

O „UȘOARĂ" INCOMPATIBILITATE

LA PLECARE :

— Încă puțin și scăpăm, șefule. Acum trecem prin centru... Gata, nu ne-a văzut nimeni. Mai avem un hop de sărit în Petroșani. Scăpăm și de ăla, și... valea ! Pînă la București nu mai oprim.

— Ai mai fost în Capitală ?

— De cîteva ori. Dar, nu am umblat decît cu tramvaiul și pe jos. Cu autoturismul e prima dată. Cred că mă voi descurca. Stăm mult în București, șefule ?

— Doar cîteva ceasuri. Știi, ca să ne justificăm drumul le-am spus că dăm și pe la o bază de aprovizionare, după ceva piese. Dar, piese ne trebuie nouă, băiete ?

— Ha, ha, ha, piese ne trebuie ? Mașina e nouă, băieții frumoși, capitala-i capitală...

— Timpul e prielnic... Nu în zadar am ales luna august pentru turneul ăsta de agrement.

— Vezi, șefule ? Am scăpat și de Petroșani. De-acum, a noastră-i viața.

— Dă-i 'nainte ! Pînă-n Capitală nu mai oprim. Ori îi facem rodajul, ori ne lăsăm de meserie.

DUPĂ CÎTEVA ORE DE RODAJ „ÎN INTERESUL SERVICIULUI" :

— Și acum ?

— Acum, ce ?

— Păi, ce facem în continuare ? Capitala am văzut-o gustarea am luat-o, de plimbat ne-am plimbat. Ce facem, ne-ntoarcem acasă ?

— Hm ! E cam devreme. Cîți kilometri am parcurs ?

— Destul de puțini. Pentru rodaj nu sînt suficienți.

— În ce lună ne aflăm ?

— În august, șefule !

— Și ce face tot omul care se respectă, care are și mașină mică — fie că e în rodaj fie că e a instituției — și în zăpușala asta de capitală simte așa o brizăușoară ce-i adie dintr-o parte ?

— ?!

— Văd că trebuie să-ți spun tot eu ce facem, așa că ascultă comanda la mine : pe litoral, băiete, pe litoral !

— Tiii ! Strașnic ! Recunosc, nici prin gînd nu mi-a trecut, șefule ! Dar, ai dreptate, pe litoral, că nu mai suport zăpușeala !

A DOUA ZI, DUPĂ O NOAPTE DE ODIHNĂ :

— Șefule, văzurăm și litoralul. Fără bilet, fără nimic. Vreau să spun, fără bilet de voie de la instituție, darmite cu bilet de turism, sau de tratament.

— Lasă băiete, că dacă sîntem deștepți ne descurcăm și fără de bilete. Ba, să vezi, cînd ajungem acasă primim și diurna pentru o zi de deplasare. Doar am fost după... piese de schimb. Am umblat să-i facem rodajul autoturismului ăstuia, care trebuia încercat de oameni ce se pricep să umble cu el. Care știu să trîntească o portieră în față la Ambasador, sau pe litoral, la Perla. Nu-ți fă griji că nu află nimeni.

DUPĂ CÎTEVA LUNI :

— Tovarăși, recunosc că am greșit, am făcut un drum în interes personal, dar să știți, că l-am făcut numai cu gîndul de a grăbi rodajul autoturismului. Eu, de altfel, mă aflam cu adevărat în concediu la data respectivă.

— Și cum rămîne în acest caz, cu diurna ?

— Am... luat-o din greșeală. Nu mi-am dat seama. Dar, o restitui unității, căci e sumă mică, nu face să mă judec pentru ea. N-am încasat decît 18 lei.

— Și cum rămîne cu incompatibilitatea funcției dv. față de abateri, sau a abaterilor față de funcție, luați-o cum vreți...

— ?!

— Ce funcție aveți dv, care ați încasat diurna din „greșeală" ?

— ...Contabil șef ! Ar exista, într-adevăr, o oarecare incompatibilitate, dar nu e ceva grav...

E GRAV ? NU E GRAV ? COLECTIVUL INSTITUȚIEI UNDE S-AU PETRECUT ACESTE LUCRURI (SPITALUL DIN LUPENI) VA APRECIA, ȘI, BINEÎNȚELES, VA HOTĂRI GRAVITATEA ABATERILOR, INCOMPATIBILITATEA ATITUDINII...

Ilie J. MARIN

Toți cei care-o cunosc — și cine dintre lucrătorii Fabricii de stîlpi hidraulici din Vulcan poate afirma, măcar în treacăt, că n-o cunoaște pe TEREZIA CARAȘCA — nu reușesc să-și estompeze cuvintele laudative la adresa remarcabilei probități profesionale a tinerei strungărițe.

Puterea colectivului

Am surprins-o lucrînd la strunjirea unei bucșe de ventil, necesară stîlpului hidraulic. Atentă, cu priviri agere, parcă pătrunzînd dincolo de aparența față a pieselor pe care le modelează. „Munca pentru mine — ne spune — înseamnă totul. Munca te face om, te înalță. Și colectivul, la fel. Am fost mereu aproape de oameni, le-am simțit păsurile, gîndurile și cred că n-aș putea lucra decît într-un colectiv omogen, în cadrul căruia toți, dar absolut toți, să dorească să crească, să dorească să lupte pentru renumele întreprinderii, pentru ca acesta să devină mai puternică, mai mare sub toate aspectele..."

— Și-acum să-ți spun, draga mea o noutate care o să te bucure : De la întîi ieșe și tata la pensie. Mama mai lucrează așa că pensia lui și-a bunicului o să ne-ajungă...

FOILETON

„Doctorului X" trebuie să i se smulgă masca !

În foiletonul „Prietenul meu dr. X", publicat duminica trecută în pagina „Magazin" a ziarului nostru, am făcut cunoscut, în linii mari, o stare, de substituire, a așa numitului Gheorghe Boaghe (Petroșani str. Viitorului 52/2). Tonul ar fi putut părea glumeț însă foiletonul a fost — cu toată intenția noastră de a-i „forța" nota hilară — prea adevărat. Revenim acum, cu alte amănunte, parte din ele omise din lipsă de spațiu. Altele, obținute ulterior, și pe care trebuie să le facem cunoscute cititorilor noștri și, desigur, organelor competente să „rezolve" acest caz. Pentru că acest „ins" departe de a putea fi numit om, trăiește totuși printre noi. Și dacă nimeni nu-l va lua de guler (la propriu), va continua să „polueze", prin excrocheriile ce le face cu semenii lui, pînă și aerul. Poate, unii vor crede că folosim cuvinte „tari" la adresa unui tînăr (azi știm că de fapt nu are 25 de ani, ci 23 !), că „lovind" cu aceste cuvinte în el, „lovim" în părinții lui care, după cîte am aflat, sînt oameni cumsecade, muncitori, — părinți care „s-au străduit" să-i dea o educație „aleasă". „Mulțumirile" însă pe care acest fiu le aduce părinților săi sînt exasperante. Părinții au crescut un copil frumos, înalt, l-au îndrumat la liceu (de unde în clasa a XI-a s-a „retras") iar el a devenit un intrus, excroc sentimental, mincinos...

Zilele trecute aflasem din surse aproximativ sigure că tînărul Boaghe și-a vîndut mobila din garsonieră, unuia ce urma să se mute în locul lui, la prețul de 1 600 lei. El „trebuia" să „se transfere" undeva în... minister ! A primit bani gheață 1 000 lei și, tot cu permisul de călătorie al adevăratului locotenent medic (de altfel cu întregul său portmoneu) s-a deplasat la București. După cîteva zile s-a reîntors și... folosind drept intrare geamul de la baie a reușit să mai vîndă odată aceeași mobilă unui colocatar, la prețul de 1 800 lei. Tot bani gheață „una mie" și tot spre... Capitală. Din altă sursă ne-a parvenit o altă interesantă „acțiune" de-a lui Gh. Boaghe. A „lămurit" clasa de la liceul seral (de unde a fost exmatriculat pentru absențe nemotivate) că „organizează" o excursie în Deltă. Că de reușita excursiei se ocupă el cu „relațiile" lui și... „a pus" mîna pe o sumă frumușică (aproximativ 2 000 lei), dată cu tot atîta credulitate de foștii lui colegi cu cîtă credulitate l-au „știut" cel mai bun baschetbalist din țară și că în curînd va reintra în lotul de baschet republican... („Așteaptă doar o telegramă prin care să fie înștiințat pe cînd e turneul în... Egipt !"). Toți au luat de bune „frumoasele" lui minciuni, pline de imaginație... Toți pînă la proba contrarie ! Cînd s-au trezit că au dat banii... în schimbul unor vorbe...

Gh. Boaghe alias „Doctor X".

Pentru a verifica dacă informațiile sînt identice ne-am deplasat, într-o seară, la adresa, sau fosta adresă a lui Gh. Boaghe. Dl. „doctor" nu era acasă și cînd să plecăm întrebăm o vecină dacă-l cunoaște.

— Da. Aici a locuit. Uitați, doamna care tocmai plecase de la mine e soția lui... (și a strigat-o). Venise să-mi ceară ziarul de duminică. Îi spusese cineva că scrie-n el despre soțul ei...

Așa am cunoscut-o pe O. Agneta, soția concubină a lui Gh. Boaghe, care ne-a confirmat informațiile amintite mai sus. Am mai aflat că a fost bătută pe data de 2 martie (ne-a demonstrat cu certificatul legal cu care, de altfel, a fost la miliție) de același Boaghe pentru că venise să... ude florile ! Am aflat că această femeie care se mutase la mama sa în blocul 45 a fost nevoită să părăsească locuința pentru că nu mai avea „loc de blondele" lui Boaghe. Că acest Boaghe a fost în stare să-și amenințe și propria mamă cu cuțitul, că el are „cele mai ale naibii relații" și că nu îi e frică de nimeni. Că are datorii inapreciabile, că folosește cele mai experte tertipuri de înșelăciune... Am mai aflat că în curînd va pleca într-o excursie în... Anglia, că, pînă și ei, tovarășei de viață i-a spus că a colindat tot globul... am mai aflat că l-a îmbrăcat mai mult ea, femeia de lîngă el, pentru că banii cu care venea el acasă erau mai puțini decît derizorii... Că l-a prins cu fel de fel de minciuni, că încercase să-l schimbe, dar n-a avut pe cine.

Ce e mai grav, din cele aflate e că O. Agneta așteaptă un copil. Iar „dl. dr" e angajat la cei 23 de ani, în aventurile de care „nu se mai poate debarasa". Și știe că va fi tată. Și știe că această viitoare mamă deocamdată mai trebuie să se întrețină... Din ce ? Și, „dl. doctor locotenent" — alias Gh. Boaghe — un trîntor și-un pierde vară — se plimbă dîndu-se drept ofițer medic, încîlcește alte ițe, încurcă te miri ce alte suflete...

...Iar cei ce-l cunosc îl lasă în voia lui !

E cazul să se pună punctul pe i. Organele în drept sînt deja pe urmele lui. Dar au nevoie de ajutorul tuturor celor ce-l cunosc. Pînă nu ajunge de la excrocherie la... crimă. Că drumul nu-i departe ! Pentru că acestui „doctor X" trebuie să i se smulgă masca și să stea în fața faptelor sale, să dea seama de ele. O cer legile societății noastre.

I. LICIU

POȘTA PAGINII

● **Viorica Morar (Lupeni, Aleea Plopilor nr. 1, ap. 50).** „Cazul" dv. nu prezintă atîtea labirinturi și încrucișări (pe cît doriți dv. să scoateți în evidență) încît să nu poată fi rezolvat la Consiliul popular al orașului Lupeni. Nu trebuie să insistați, dacă aveți dreptate și... drept la locuință, principalul e să aveți și restul vor veni, firesc, de la sine.

● **Gheorghe Simion (Petrila, cartierul 8 Martie, bloc 25 ap. 36).** E simplu, nu ați fost mulțumit de hotărîrea comisiei de judecată, mergeți mai departe. La judecătorie.

● **I. Marinescu, Lupeni :** De acord cu dv., nu avem cum să tratăm cu îngăduință cazurile paraziților ce frînează mersul nostru înainte. Oricînd trebuie să-i demascăm pe acești „inși-unicate" și fără menajamente să-i vîrîm în focul criticii, pentru că după cum spuneți și dv. „pot și trebuie să fie recuperați și redați societății, ca oameni utili"...

● **Valeria P., Petrila :** E atît de complicată această „problemă" a dragostei ! De ce căutăm să găsim umbre urîte acolo unde ar trebui — și știm că nu se poate altfel — să existe doar soare, lumină, puritate, transparență... Și-apoi, credem că știți — cu dragostea nu-i de glumit !

● **V. Iorgu, Vulcan :** Inexact. Nu trebuie neapărat să consultați un avocat. Răsfoiți doar „Codul penal" și veți vedea că nu ați avut deloc dreptate...

MULȚUMIREA de a fi util semenilor

... Din dragoste de oameni a izvorît vocația medicală a doctorului EMIL SEDAN. Dintr-o dragoste mare, mereu vie, arzînd perpetuu, ca inima lui Danko, s-a născut o vocație care l-a angajat în slujba sa, de 35 de ani...

L-am provocat, zilele trecute, pe medicul Emil Sedan, la o discuție. Mai precis la o retrospectivă. Și amintirile, acest rai din care niciodată nu vom putea fi izgoniți, îmi aduceau aproape, fragmentate, perioade lungi de timp alert, dedicat oamenilor, sănătății lor.

Primii pași pe calea meseriei pentru care a simțit mare chemare, îi face în anul 1938. La circumscripția rurală Buia — Tîrnava Mare. Lucrează aici, ca medic de circumscripție, timp de 16 ani. O muncă curativă, cu accent pe profilaxie, în condițiile extrem de grele ale ignoranței trecutului, într-o regiune cu sate îndepărtate de munte, cu căi de acces din cele mai grele, care aproape că nu fuseseră pînă atunci „cercetate" de medici. Așa și-a început activitatea, reducînd pe cît era posibil mortalitatea generală și în special pe cea infantilă în regiunea respectivă.

...Am inițiat, în acei ani, un post de prim-ajutor la Mina de minereuri fieroase de la Boița, am ținut neapărat să existe, la fiecare arie de treieriș în timpul muncilor agricole de vară — posturi sanitare, am inițiat recondiționarea surselor de apă potabilă, jugularea unei mici epidemii de poliomielită, în satul Bești...

Munca de staționar și-o începe în iulie 1953. Examinează zilnic bolnavii internați, efectuează munci de teren, controlînd periodic muncitorii din întreprinderile fără medic, execută vaccinări profilactice...

Dar, meleagurile natale îl atrag. Și în octombrie 1954 poposește în Petroșani. E medic și director adjunct al policlinicii. Aici organizează, conduce și îndrumă activitatea medicală curativ-profilactică a celor 3 circumscripții sanitare urbane de pe raza orașului Petroșani, a celor două dispensare, de la U.U.M.P. și I.M.P., a celor 12 cabinete de specialitate și a celor 5 servicii situate în incinta policlinicii, avînd de asemenea și calitatea de medic epidemiolog al spitalului. Inițiază și conduce 5 cabinete medicale cu plată, pentru buna servire a populației, în scopul lărgirii accesibilităților la asistența medicală calificată.

Și anii trec. Iar timpul, fluviul nevăzut ce modelează caracterul omului, dezvăluie tot mai mult „fața" medicului Emil Sedan. Se simte atras de radiologie. Începe să lucreze în acest domeniu în 1956. Urmează apoi un curs la Institutul oncologic din Cluj și se specializează în röngenterapie.

...35 de ani închinați unei vocații. 35 de ani dăruiți oamenilor. E mult ? E puțin ? Medicul Emil Sedan mărturisea că simte mereu în suflet pulsația primăverii.. Sînt ani numărați, e adevărat, dar sînt ani care-au sădit o mulțumire care crește, crește mereu. Mulțumirea de a fi fost oricînd util semenilor. Reflectînd asupra pasiunii muncii, asupra spiritului de abnegație care-a dominat caracterul medicului Emil Sedan, îmi aminteam o frază a lui H. Carossq : „În forma sa cea mai nobilă, medicul poate fi egalul artistului, numai că lui nu-i este îngăduit, ca acestuia, să aștepte ora inspirației și să-și aleagă personajele, el este ales de către acestea și trebuie să stea la dispoziția lor, la orice oră..."

La orice oră, la dispoziția oamenilor, de 35 de ani, așa cum a făcut și continuă să stea medicul Emil Sedan !

Rodica ARDELEANU

Un ajutor rău înțeles și implicațiile sale

Pe urmele unei scrisori

Pe adresa redacției a sosit o scrisoare. O scrisoare, din care, la prima lecturare nu știai precis ce să extragi și te întrebai „unde-i adevărul ?" Un oarecare „V. R." ne atrăgea atenția că **„excepționalul muncitor Romulus Fizeșan, după 22 de ani de activitate remarcabilă în cadrul Uzinei de utilaj minier Petroșani, sub privirile nepăsătoare ale conducerii uzinei, ale comitetului de partid, și ale sindicatului este dat afară din serviciu"**. „Respectabilul" autor — anonim — al rîndurilor de mai sus, care nu uită să se recomande ca un **„foarte bun prieten al nedreptățitului muncitor"** din secția mecanică a uzinei, nu specifica însă cauzele rămînerii... pe dinafară a amicului său.

Pornind pe urmele „cazului Fizeșan" — căci în cele din urmă, după cum se constată, **„remarcabilul muncitor nedreptățit"** devenise între colegii săi cu mult timp în urmă un „caz" în toată regula — ne frapează de la bun început injustețea rîndurilor trimise redacției despre „eroul" desfacerii contractului de muncă din ziua de 13 noiembrie 1972.

Se cuvine, mai întîi o precizare : cei cu care am stat de vorbă, foști colegi de muncă au ținut, pe alocuri chiar mortiș, să ne atragă atenția că orice vom face, să „manevrăm" lucrurile în așa fel ca dînșii să nu mai fie... încurcați de fostul lor tovarăș, Romulus Fizeșan. Desigur, o asemenea afirmație trădează, la prima vedere, orice, numai omenie nu. De ce oare se făceau asemenea afirmații ?

Răspunsul l-am primit din partea maistrului **Iuliu Fetz**, șeful direct al muncitorului R. Fizeșan :

— Cu omul ăsta, nimeni nu o scoate la capăt. Dacă era să aplicăm legea „ad-literam", cazul Fizeșan ar fi fost demult uitat, desfacerea contractului de muncă fiind posibilă chiar cu ani în urmă. Am pierdut multe ore căutîndu-l la domiciliu, atunci cînd lipsea nemotivat mai multe zile în șir. Cînd lua banii se înfunda în cîrciumi, în compania unor „prieteni" dornici să-l „ajute". De mai multe ori, am fost chemat și la tovarășul director pentru a motiva rostul menținerii lui R. Fizeșan în sectorul meu. Am promis atunci că voi mai încerca să-l readuc pe drumul cel bun, dar în ciuda promisiunilor, omul nostru continua seria interminabilă a absențelor.

Zadarnice au fost și discuțiile purtate cu acest „campion" al nemotivatelor de către conducerea secției mecanică și de către președintele comitetului sindicatului, **Aurel Slăbii.**

Omul pentru care autorul anonim cere îndurare și o „mai mare înțelegere" se bucură, deci, de un palmares „remarcabil". Deși beneficiar al unei înalte categorii de calificare, a întrunit numai între 1970-72 necesarul de nemotivate suficient desfacerii a 7 contracte de muncă (desfacerea contractului de muncă se face după 3 absențe nemotivate consecutive sau 4 absențe nemotivate, indiferent de dată)...

În luna iulie a anului 1972, după terminarea concediului legal, își permite o autoprelungire cu încă nouă zile, fapt ce atrage, firesc, desfacerea contractului de muncă.

Lacrimi, rugăminți și promisiuni deșarte ale bărbatului de 42 de ani, întreținut de o mamă bolnavă și... Fizeșan este reangajat la U.U.M.P. la 25 iulie. De atunci și pînă la 13 noiembrie, bogatul palmares este „completat" cu alte 11 nemotivate.

...L-am revăzut pe Romulus Fizeșan, zilele trecute, în curtea uzinei, venise tot cu intenția de a se... reangaja. Aceiași oameni care pînă mai ieri nu-l doreau, sînt dispuși să mai încerce o ultimă reabilitare a aceluia care le produsese atîtea neplăceri. O undă de neîncredere, pe bună dreptate, plutește însă deasupra „cazului" Fizeșan. Semnificative sînt în acest sens cuvintele fostului său șef, maistrul Iuliu Fetz :

— Avem, cred, datoria de a mai încerca. Dar vom avea certitudinea că bunăvoință există și din partea lui, din moment ce atîtea promisiuni au fost aruncate în vînt ? Noi am încerca cu toții să-l înțelegem. Rămîne doar ca și Romulus Fizeșan să prindă rostul omului în societate.

Regretăm și noi, stimabile „V. R.", că nu v-am cunoscut personal pentru a vă întreba ce ați făcut dumneavoastră, personal, pentru a vă ajuta „bunul prieten". Numai scrisoarea aceea care ne-a determinat să scriem aceste rînduri ? Prea puțin ! Dar mai este încă timp. Așteptăm să ne mai scrieți despre Fizeșan. Dar despre altul, nu cel pe care îl cunoaștem.

N. ANDREI

Cadența trebuie luată din prima zi a lunii !

(Urmare din pag. 1)

ția cărbunelui să nu se poată desfășura în condiții obișnuite.

S-au luat măsuri de înlăturare a deficiențelor arătate începînd cu 11 aprilie abatajul nr. 37 intră normal în producție iar în 14 aprilie vor intra și abatajele nr. 31 și 41.

Dispunem de forțele de muncă necesare plasării abatajelor. Aprovizionarea cu lemn s-a îmbunătățit și nu ne putem plînge, își încheie relatările tov. ing. Aurel Marhan. Avem deci, de acuma posibilitatea realizării ritmice a sarcinilor de plan, a recuperării minusului din prima decadă.

Șefii de brigadă **Ioan Lazăr, Iosif Clamba, Ion Pavel, Hristache Borș** ne-au confirmat cele relatate de șeful de sector, arătînd că intrarea din plin în funcțiune a abatajelor 37, 31 și 41 va contribui la redresarea sectorului, că ziua de 1 Mai îi va găsi cu sarcinile de plan integral îndeplinite.

„Am deschis trei noi abataje. Atît !"

Sectorul I al E. M. Paroșeni (șef — ing. Radu Tomescu) a rămas restanțier la finele primei decade a lunii aprilie. Proporția extrem de redusă de realizare a sarcinilor de plan — 63,5 la sută — a fost punctul de pornire al investigațiilor noastre, începute în compania locțiitorului secretaru lui de partid pe exploatare, **Ioan Ursa**. Stăm de vorbă, apoi, cu doi dintre minerii șefi de brigăzi restanțiere, **Dumitru Crișmaru** și **Andrei Șandor**. Le ascultăm explicațiile, seci, la obiect, directe : „Nu am fost asigurați ritmic cu materialul necesar la locurile de muncă. O deficiență de atita timp neremediată ! Avem opt transportoare, suficiente, dar nu avem lăcătuși pricepuți la ele... Au intervenit, tocmai din această cauză, foarte multe defecțiuni. Și ar mai fi o cauză — locurile de muncă s-au dovedit, în această perioadă, grele, dificile. Cam asta este situația". **(Dumitru Crișmaru)** ; „Defecțiunile electromecanice ne-au tras înapoi și faptul că această boală cronică, a neaprovizionării la timp cu materiale la locurile de muncă, nu a putut fi vindecată încă..." **(Andrei Șandor)**.

Pînă la ieșirea din mină a inginerului **Petru Reisz**, adjunctul șefului de sector, schimbăm cîteva cuvinte și cu locțiitorul secretarului de partid al sectorului, **Nicolae Bunea** : „Eu aș mai adăuga ceva, la cele spuse aici de cei doi șefi de brigadă. A fost nevoie în această primă decadă de cîteva lucrări de întreținere suplimentare, am simțit lipsa pieselor de schimb, a apărut apa la locurile de muncă și au continuat... absențele. Foi de boală, lichidări ! Mai este de lucru în privința întăririi disciplinei oamenilor din sectorul nostru".

Fără a ști spusele celorlalți, inginerul Petru Reisz e laconic și... categoric : „Am avut de pus în funcțiune trei abataje. Necazurile decurg de aici. Sînt inevitabile începutului. Atît !..."

Atît ? Conducerea unui sector cu realizări mediocre consideră explicabil carevasăzică, unul dintre cele mai joase procente înregistrate după prima decadă a lunii aprilie la sectoarele minelor bazinului Văii Jiului ? Nimic despre întărirea disciplinei de plan, respectarea tehnologiei de lucru, despre exigențele unei aprovizionări prompte a brigăzilor din abataje cu materiale necesare, despre... responsabilitatea factorilor de conducere față de soarta producției ! Atît !

Bine, atît să fie, dar cifra de 63,5 la sută realizare a sarcinii de plan în prima decadă nu cere a se spune mai mult ? Mult mai mult !

Vrem, putem mai mult și mai bine

Aceasta este ideea desprinsă din discuțiile purtate cu mai mulți mineri de la Uricani. Satisfacția îndeplinirii și depășirii planului din prima zi a lunii nu le-a „adormit" simțul realității, al aprecierii situației la adevărata ei valoare. „Deși mergem relativ bine — spunea inginerul **Carol Schreter**, directorul exploatării — avem totuși unele brigăzi care au încheiat decada cu restanțe față de plan".

Am rugat să mi se facă cunoscute aceste brigăzi. Erau, după situația care ni s-a prezentat, de toate nouă, în fiecare sector cîte trei. Am încercat prin intermediul celor mai autorizați factori, șefi de brigăzi și cadre de conducere a sectoarelor, să aflăm cauzele pentru care aceste nouă formații nu s-au înscris în cadența generală a colectivului. Iată ce ni s-a răspuns : ing. **Grigore Pupăză**, șeful sectorului II : brigada lui Nicolae Ghiur nu și-a realizat sarcinile de plan pentru că în prezent a ajuns cu abatajul într-un pilier care pune probleme deosebite de exploatare. Pentru a doua decadă vom lua toate măsurile ca să poată realiza sarcinile de plan și să recupereze rămînerea în urmă. Cît privește pe Ioan Irimiaș are cel mai bun loc de muncă din sector și nu poate invoca nici un motiv plauzibil care să justifice nerealizarea planului. Dar în cadrul brigăzii organizarea nu este corespunzătoare. Consider că șeful de brigadă a fost elementul nr. 1 care a influențat nerealizarea planului. Brigada va sta în atenția conducerii sectorului ca să poată încheia luna cu sarcinile de plan realizate. Brigada lui Aurel Șoșoi este o formație destul de bună care lucrează la pregătiri. Nerealizarea planului se datorește lucrărilor efectuate pentru mișcarea utilajelor.

Ce spun minerii ? Aurel Șoșoi : „A fost cam greu cu aprovizionarea. Dar eu știu că mi-am făcut planul. Am deja realizați 42 de metri liniari din planul lunar de 80. Nu știu cum s-a calculat, dar eu planul l-am făcut deși am mutat și crațerele. (După calculele normatorului era restant ; șeful de sector încerca să motiveze nerealizarea de plan, dar metri rămîn metri și nu pot fi revizuiți... Altceva trebuie revizuit pentru că acest exemplu nu e unic în conducerea evidenței n.n.). **Nicolae Ghiur:** „Am rămas în urmă din cauza materialului. De două zile stau cu abatajul neprăbușit pentru că n-am avut scînduri. Am anunțat pe tovarășul șef de sector. Știu că dumnealui a cerut dar eu n-am avut. Planul îl fac eu, nu mă tem".

Mihai Ceucă, șef de brigadă în sectorul III : „Eu zic că cele 65 la sută realizare de plan la noi e o greșeală. Am realizat 28 ml cu profil de 7,8 cu trei oameni pe schimb. Eu cred că e o greșeală de calcul". **Nicolae Ștefan**, șef de brigadă din sectorul I : „Eu nu pot înainta pentru că n-am aer comprimat. Și azi (11 aprilie n.n.) am bătut tot șutul 27 de găuri pe care ar fi trebuit să le termin în mai puțin de-o oră. Știu, a fost o defecțiune, dar eu de mult n-am aer cu presiune suficientă. Ce să fac ? Și mai merg și în piatră".

Am consultat și alți mineri. Toți au susținut că pot mai mult și mai bine. Dar (acest „dar" dacă nu și-ar mai face loc în sectoare !) aerul comprimat, scîndura, lemnul, distanța... Aceleași neajunsuri. „Mie nu-mi place să mi se spună că trag mina înapoi, spunea Nicolae Ștefan, dar ce să fac ?" Poate răspund șefii sectoarelor. Nu de alta dar dumnealor trebuie să ajute toate formațiile să-și realizeze ritmic planul. Atunci exploatarea va continua să se mențină deasupra „liniei de plutire" fără probleme. Cît despre calcule, rămîne ca ele să se facă și operativ și mai ales bine. Va avea conducerea exploatării grijă de asta ! Sîntem convinși.

Problemelor de aprovizionare și transportul cărbunelui — o soluționare grabnică !

Mina Petrila încheie prima decadă din luna aprilie — și din al doilea trimestru — cu o realizare a sarcinilor de plan în proporție de 107,1 la sută. Este un convingător argument al muncii rodnice a acestui colectiv harnic, priceput, perseverent. Apreciind în mod diferențiat, de la sector la sector, îndeplinirea sarcinilor din această perioadă se constată că doar sectorul II nu și-a onorat sarcinile avînd realizat 99,2 la sută din plan, celelalte sectoare avînd depășiri substanțiale. Nerealizarea reprezintă 49 tone de cărbune, cantitate neinsemnată pentru posibilitățile sectorului II, cel mai mare din mină, cuprinzînd orizonturile 14 A, 14 B, 14, 13. Diferența dintre celelalte patru sectoare și acesta desigur că are anumite cauze organizatorice, tehnice sau de altă natură.

Pentru început am vorbit cu maistrul **Gheorghe Cenaru**, secretar al organizației de partid, care s-a referit la defecțiunile de transport. La acest aspect s-au oprit și brigadierii **Florea Diaconescu, Ioan Ojog, Sigismund Naghi, Emilian Cioplean, Constantin Stan, Vasile Glișcă**.

— La noi e cam complicată treaba — spunea Ioan Ojog, șef de brigadă la pregătiri. Nu se prea respectă plasările la locurile de muncă, se mai iau oameni de la pregătiri și se trec la cărbune. Mai amintesc și de lemnul de mină care nu e pregătit și sîntem nevoiți să consumăm timp prețios pentru a-l tăia. E verde, greu și trebuie adus de departe.

— Dacă comparăm problema lemnului cu ce a fost luna trecută, pot spune că s-au făcut pași spre rezolvarea ei **(Vasile Glișcă)**. O parte din producție se pierde și din cauza transportoarelor care se defectează frecvent. De exemplu, timp de 18 ore, deci trei schimburi, nu s-a dat cărbune săptămîna trecută. Ieri noapte (9 aprilie n.n.), la fel. Ar fi bine dacă s-ar urgenta și amenajarea suitoarelor de la orizontul 14 la 13.

— Aprovizionarea și partea mecanică, acestea sînt greutățile prin care trecem **(Emilian Cioplean)**. Altele mai sînt : personalul de regie și calitatea sculelor.

— Eu, spunea **Constantin Stan**, dacă aș avea material suficient aș da mai mult cărbune cu cel puțin 10 la sută.

Dificultățile se pot sintetiza: aprovizionarea ritmică a locurilor de muncă cu material corespunzător, transportul și organizarea personalului de regie. Aceste concluzii le-am prezentat tovarășilor Gheorghe Cojocaru, locțiitor al secretarului comitetului de partid și Petru Iacob, președintele comitetului sindical.

— In 10 aprilie, spunea tov. **Petru Iacob**, a avut loc ziua sectorului. Inginerul șef al minei, Mircea Coroban, a vorbit cu acest prilej despre importanța organizării locului de muncă în abataj, iar șefii de brigadă aflați de față au ridicat mai multe aspecte negative din producție. Au fost numite problema artificierilor, cea a personalului de regie, sculele de calitate necorespunzătoare etc. De pildă, aqrafele confecționate de U.U.M. Petroșani suflă prin partea sudată și pierd aerul comprimat. Vreau să mai precizez că tot cea fost semnalat de brigadieri se află în atenția conducerii minei.

Așadar la mina Petrila există un constant interes pentru acoperirea nevoilor producției. In continuare trebuie rezolvate problemele încă în suspensie, create posibilități îndeplinirii ritmice și depășirii sarcinilor de plan în cel de-al doilea trimestru.

Cauze diverse, dar și divers înțelese

La mina Aninoasa, trei sectoare de producție au încheiat decada cu rămîneri în urmă. Cauzele, după cum ni s-a explicat, sînt diverse, dar (după cum am constatat) și diverse.. înțelese, mai ales de către personalul mediu tehnic. Pe scurt, în timp ce conducerile sectoarelor se frămîntă să le înlăture, așteptînd în acest sens sprijinul prețios al maiștrilor și tehnicienilor, aceștia le admit ca atare, socotindu-se absolviți de răspundere din moment ce au cît de cît unele justificări. Astfel, la sectorul III, după cum ne-a relatat ing. **Constantin Florea**, șeful sectorului, rezultatele decadei au fost afectate de numeroase defecțiuni mecanice (în stratul 15, unde sînt legate în serie mai multe transportoare) ca și de randamentele scăzute, obținute în cărbune. Sînt situații care se cer rezolvate la nivel de maistru. Cu toate acestea, chiar în ziua de ieri aveam să aflăm cu surprindere că un maistru minier a intrat în schimbul I, la ora 10,30 și a ieșit la 12,20. In rest ? Oare cînd a avut timp să acorde sprijinul cuvenit brigăzilor ? Tot ieri, ne-a fost dat să-l ascultăm și pe brigadierul **Vasile Mereuță**, din același sector, care, cu prilejul dezbaterilor activului de partid s-a referit la consecințele acelorași defecțiuni :

— Ne produc stagnări, pierderi de producție pe care tot noi va trebui să le recuperăm, dar prin muncă în salturi, deci prin eforturi în plus.

Concluzia : pe de o parte șeful de brigadă și minerul, pe de altă parte șeful de sector se preocupă, deopotrivă, de eliminarea greutăților, a tuturor cauzelor ce stînjenesc producția. Maistrul continuă să rămînă pe mai departe un intermediar între aceștia ? Va intra cît mai curînd în deplinele atribuții, cu competența așteptată ?

La sectorul IV, șeful de sector se afla, la data raidului nostru, în subteran. Se pare că rezolvarea podirii abatajelor va aduce după sine repunerea sectorului pe o linie bună. Cît privește sectorul II, după cum ne-a relatat ing. **Teodor Cosma**, colectivul acestuia va confirma și în acest trimestru realizările frumoase ale trimestrului I. In fața acestui colectiv rămîne, însă, ca o cerință — întronarea ritmicității producției. In fond, chiar nu putea fi încheiată această decadă cu planul realizat ?

„Motive" obiective, dar cauze subiective...

Scriptic, după trecerea primei decade din luna aprilie, trei dintre sectoarele minei Vulcan, și anume I VI și II, consemnează restanțe la volumul de cărbune preliminat să se extragă, raportîndu-se proporții de îndeplinire a sarcinilor de plan de 80,1 ; 90,6 respectiv, 96,3 la sută.

Care sînt cauzele nerealizărilor ? Ce posibilități de redresare, de recuperare a rămînerilor în urmă există ? Cum vor încheia colectivele sectoarelor vizate decada a II-a și cea dintîi lună din trimestrul II ? Pentru clarificarea aspectelor ca atare vom reproduce discuțiile purtate pe rînd cu factori implicați nemijlocit în mersul extracției, punctînd pe loc unele deficiențe constatate în propria activitate a acestora, în scopul eliminării lor cît mai grabnice, spre binele producției, al întregului colectiv.

La sectorul II situația este (vorba vine !) mai limpede :

„Ar fi trebuit ca la decadă, cînd s-a făcut recepția pregătirilor sectorului II, din blocul VIII, din producția înregistrată pe marca sectorului IV să se scadă tonele corespunzătoare volumului de lucrări executat de noi. Inițial așa a fost convenția..." (ing. **Ioan Diaconu**, șeful sectorului II). Dacă s-ar socoti — cum ar fi fost firesc — cele 400 tone date din pregătiri, sectorul II ar deține un plus de peste 150 tone... De ce nu s-a procedat așa cum se cuvenea (nu convenea) ? Conducerea minei are cuvîntul..

Maistrul energetic **Constantin Anghelina** ne-a declarat : „Avem un transportor suspendat, în serie cu alte două cratere, pe care se deversează cărbune de la un frontal — deocamdată —, și de la pregătiri. Se produc deseînteruperi, pentru că pur și simplu nu-i un buncăr, un rol, ca să se creeze o rezervă tampon în timpul unor opriri, nu să se verse cărbune peste tot..." Situația, într-adevăr anormală, se impune rezolvată de urgență de către factorii în drept de la mină.

Ce anume cauze au împiedicat sectorul I să-și onoreze sarcinile decadale ? „Motive obiective, aș zice eu. O dată cu trecerea de pe panoul 3 și 4 sud a abatajului frontal, stratul 13, blocul 0, pe panourile 5 și 6 sud, erau planificate să se execute lucrări de inversare a fluxului de transport, ca să se poată introduce tăierea cu combina pe panoul 6 sud. Programul de lucru respectiv nu s-a putut închide în termen din cauza unor viituri de apă produse de o prăbușire la abatajul camera nr. 1, care au inundat o parte din lucrări. Mai sînt și laminări cu apofize, lucrări vechi..." **(Aurel Matiaș**, șef de sector). Din cele afirmate de șeful de sector n-au reieșit și alte „viituri" care țin de aportul concret al factorilor de conducere : „rămînerile în urmă" la respectarea graficelor de întreținere și reparare a utilajelor, mai ales în martie, ceea ce se reflectă acum în poticnelile manifestate în ritmicitatea producției ; la pregătirea fronturilor de lucru pentru luna aprilie, unde nu s-a urmărit cu toată răspunderea materializarea programelor întocmite. Deci și „motive" subiective, am zice noi.

„Am luat toate măsurile de drenare a apei, de efectuare a tuturor lucrărilor, în așa fel încît frontalul cu combina să producă la parametrii prevăzuți, să încheiem luna cu planul realizat, ne-a declarat, în final, șeful de sector". Dar, e timpul să se „dreneze" și „viiturile" de genul celor menționate mai sus, și asta cît mai repede !

„Noi am avut un gol mare în producție, ne-a mărturisit tehnicianul **Mircea Bălțătescu**, adjunct șef sector VI. Am trecut simultan la felii noi la patru abataje. Dar mergem bine cu pregătirile, așa că în cîteva zile vom trece de impas, creîndu-ne condițiile de front activ, pentru a realiza ritmic producția în decada a II-a" : „Veți recupera restanța, deci... ?", „Da, și asta cît mai grabnic cu putință, doar de luni întregi ne îndeplinim sarcinile..."

De ce, însă, neapărat să se treacă prin „hopuri" ? Paralelismul în terminarea fișiilor nu putea fi, totuși, evitat ? Socotim că da, dacă s-ar fi vădit o preocupare mai susținută în direcția organizării mai bune a abatajelor, privindu-le într-o strînsă relație. Nu se cădea intervenit cu operativitate pentru accelerarea operațiilor de rambleiere de la „camera" 7, pentru o coordonare mai eficientă a lucrărilor de la abatajele camera din blocurile 8 și 9 ? Să spună conducerea sectorului dacă nu se cădea...

Accentul principal pe sprijinirea brigăzilor !

Exploatarea minieră Lupeni nu și-a realizat în această primă decadă a noului trimestru sarcina de plan la producția de cărbune.

— Cred eu că frontul de lucru ale sectorului I (sector restant la decadă cu 141 tone — doar 95,5 la sută din sarcină — n.n.) sînt prea mult răspîndite pentru ca deservirea lor să fie făcută cum ar trebui, ne spunea șeful de brigadă **Dumitru Tămîrș**, referindu-se la unele din cauzele care produc stagnări în desfășurarea normală a extracției în subteran. L-a completat șeful de brigadă **Dumitru Dimofte** de la abatajul camera 3 est : 50 tone de cărbune am pierdut numai într-o singură zi pentru că s-a scăpat în buncăr lanțul ultimului transportor din seria de 6 care deservesc abatajul nostru. Solicităm de mult înlocuirea acestuia cu unul nou de 120 metri, dar abia de curînd ni s-au aprobat 80 m, din care au ajuns să se monteze doar 60 metri, restul au dispărut. Din cauza unei slabe întrețineri a transportoarelor amintite defecțiunile „se țin lanț" și ne țin și pe noi în loc".

Am primit susținute asigurări din partea inginerului **Ștefan Iuga**, șef de sector, și a tehnicianului normator **Petru Mercioni** că situația se va redresa pînă la sfîrșitul celei de-a doua decade, precizîndu-se că, de ieri (10 aprilie), la abatajul camera nr. 7 din stratul 3, s-a plasat o a doua aripă de exploatare, de unde se vor extrage zilnic circa 70 tone cărbune, deosebit de prețios pentru revirimentul așteptat.

Îngrijorează, însă, realitatea din sectorul V. Colectivul de aici, s-a dovedit vrednic pînă la începutul acestei luni, producînd peste 4 600 tone cărbune deasupra sarcinii trimestrului ! dar de la 1 aprilie a rămas restant cu 564 tone. E adevărat, ne-a arătat tov. **Ioan Flori**, răspunzător de conducerea sectorului pe schimb, că în această perioadă a intervenit comasarea sectorului V cu fostul sector VII. Pentru început au existat unele greutăți în organizarea procesului de producție. In diagrama de producție, pregătită încă din luna trecută pentru luna aprilie, conducerea fostului sector VII își planifica nerealizarea sarcinei lunare cu 1 850 tone (!?). N-am intenționa să inculpăm conducerea sectorului V, dar cineva totuși se face vinovat de aceasta.

Din spusele brigadierilor **Mihai Vărzaru, Savu Burleanu, Iosif Turcaș** (primii doi au părăsit pentru moment abatajele lucrînd la întreținerea unor lucrări de acces neamenajate din timp !) rezidă totuși optimismul că noul colectiv, reunit, își va găsi cadența, va reuși să ocupe un loc de frunte între colectivele sectoarelor minei Lupeni. Pentru aceasta este însă necesar ca cei numiți să dirijeze activitatea celor din abataje și, îndeosebi, să asigure condiții optime la fronturile de lucru ale brigăzilor să-și facă datoria cu un înalt simț al răspunderii.

Rezultatele pot fi reeditate

(Urmare din pag. 1)

în analizarea exploatărilor miniere, acela cu referire la activitatea minerilor de la Uricani. Pentru depășirea planului cu 7,2 la sută, pentru faptul că toate sectoarele raportează cantități însemnate de cărbune extrase suplimentar sarcinilor — colectivului frunțaș de la Uricani i se cuvin meritate cuvinte de laudă.

— Cum vedeți încheiată luna aprilie la producția de cărbune brut ?

— Inainte de a da un răspuns aș vrea să accentuez asupra cîtorva cerințe de îndeplinit la exploatările miniere : Să se sporească eforturile pentru asigurarea liniei de front necesară pentru decadele a II-a și a III-a, brigăzile de pregătiri formate în acest scop în sectoare să fie puse vîrtos la lucru. O preocupare mai mare se cere pentru urmărirea modului de realizare a normelor, pentru reducerea numărului de brigăzi rămase sub plan, pentru creșterea productivității muncii, întărirea disciplinei sub toate aspectele. Printr-o muncă mai bine organizată din toate punctele de vedere, o mobilizare plenară a tuturor colectivelor de salariați de către organizațiile de partid, sindicat și U.T.C. există reale perspective ca planul lunii aprilie la minele Văii Jiului să fie cel puțin realizat, iar minerii noștri să sărbătorească cu satisfacția datoriei împlinite măreața zi de 1 Mai.

SPORT **SPORT** SPORT

Asta da meci, asta da eficacitate !

JIUL — U. T. A. 5-1

O partidă de rară savoare, de mare spectaculozitate și sublimă frumusețe ! Un autentic concert fotbalistic de desebită prizăla public, un festival al eficacității — a fost această partidă Jiul — U.T.A Dorind cu fervoare să liniștească spiritele încinse ale suporterilor lor, afectați de ultimele evoluții ale favoriților lor, fotbaliștii de la Jiul au făcut ieri de departe cea mai bună partidă a lor din actualul retur de campionat. Abandonînd „rugina" timorării, a unei încrederi în forțe șchiopătînde, „băieții" noștri au scos în acest meci spada adevăratei lor valori, reducînd la zero pretențiile revanșarde ale unei echipe obosite, uzate fizic și moral. „Cartea" pe care antrenorul **Coldum** a jucat-o, cu un curaj nebănuit, în acest meci (renunțînd la aportul celor vinovați de înfrîngerea de la Reșița, ne referim la **Stocker** și **Libardi**) a ieșit... cîștigătoare. Peste riscul implicat de trimiterea în teren a unei echipe cu încordate semne de întrebare și multe modificări de structură s-a trecut cu brio. Jiul, în formula nouă, s-a impus însă atît de categoric și pentru că a avut în față un partener de joc corect dar și cuminte, sportiv dar și fără ambiții...

„Coloana vertebrală" a echipei Jiul, trio-ul **Tonca — Cotormani** (o adevărată revelație, cu sclipiri diamantine) **— Rozsnai**, a constituit ghergheful de rezistență pe care, cu măiestrie au fost brodate toate dantelăriile de maximă eficiență ale meciului, soldate cu goluri și faze de poartă de pură incantație. Jiul a jucat ieri direct, simplu, perpendicular pe poarta lui **Vidac** — cu solo-uri prelungite, gen **Rozsnai, Cotormani** sau **Mulțescu** — a jucat dezlănțuit, decis, precis. Și, punînd cap la cap toate aceste aprecieri elogiative, din conglomeratul cărora nu am dorit să extragem nici o nuanță (pentru că demult nu am mai văzut atîtea goluri la Petroșani !), nu mai adăugăm, la aceste notări de ansamblu, decît că Jiul a jucat ieri exact așa cum am dori s-o vedem evoluînd oricînd...

Să trecem, succint, în revistă momentele principale ale meciului, staționînd doar asupra golurilor.

Primele atacuri, nici prea firave nici prea decise, au, explicabil, o „justificare" : apărarea, pe părțile ei laterale **(Onuțan** și **Sava)** dă vădite semne de nesiguranță. Debutantul **Sava**, de altfel, pare încă „necopt" pentru acoperirea celui mai deficitar post al echipei — fundașul sting. Curînd însă, siguranța deplină pe care-o inspiră **Georgescu** și **Tonca** dă aripi atacului care devine din ce în ce mai dezinvolt, mai arătăgos (în sensul bun al cuvîntului), mai „înfipt". Pe fundalul bîlbîielilor fundașilor laterali **(Marincan** e pe punctul de a primi un autogol), cade primul gol al partidei. In min. 18, o excelentă centrare a lui **Naidin** este fructificată — cu cap și cu... capul — de **Mulțescu.** Tribunele exultă. Vasăzică U.T.A. nu-i imbatabilă, hai că „băieții" nu merg rău ! Peste 7 minute, însă, lovitură de teatru : U.T.A. egalează prin **Broșovschi,** cu un șut splendid, sec, dar pe care **Marincan,** mai atent, l-ar fi putut evita. Replica Jiului nu întîrzie. In min. 27, **Rozsnai** șutează violent spre poarta lui **Vidac,** în calea mingii, în careu, se interpune capul abia „șters" al lui **Mulțescu** și portarul arădan, derutat, e pentru a doua oară învins. Autorul golului — tot **Mulțescu.** Pînă la pauză, atacuri, atacuri în trombă...

La reluare, se înscriu la cuvînt, cu șuturi-bombă de la distanță, **Urmeș** — care a acoperit o mare porțiune de teren și **Dodu,** intrat în locul lui **Sava.** Aceste semnale anunță cel de-al treilea gol al Jiului. In min. 53, primind o pasă bună de la **Naidin, Stan** ridică scorul la 3—1.

Stimulați de scor, înaintașii Jiului zburdă parcă în teren. La U.T.A. nu se mai vede decît o... floare **(Domide)** printre prea mulți „grădinari" plictisiți, nedecișii.

Și vin golurile lui **Rozsnai.** Unul mai frumos decît celălalt. Două goluri de superclasă. Excelente, formidabile, de la distanță, ca la... Academie (de fotbal, dacă ar exista, bineînțeles) ! **Pîrvu** și **Birău** sînt puși pe rînd să mediteze la menirea acestui sport colectiv care se numește fotbal.

Ultimele minute — ca de obicei, „numere" personale, fără direcționare și fără acoperire. Așa-i fotbalul !

Felicitînd pe toți „artiștii" din teren, creatori ai spectacolului de miercuri, nu putem totuși să nu recurgem și la cîteva remarci speciale. Îi vom nota cu majuscule pe cei mai buni dintre cei mai buni.

JIUL : Marincan **(ION GABRIEL)** — Onuțan, **TONCA, GEORGESCU,** Sava (Dodu) — **COTORMANI, URMEȘ — STAN, MULȚESCU, ROZSNAI,** Naidin : **U.T.A. :** Vidac (Filip) — Birău, Pîrvu (Purima), Pojoni, Popovici — Petescu, **DOMIDE** — Condruc, Kun, Broșovschi, Sima.

Arbitrul **Gelu Popovici** (București) a condus excelent.

V. TEODORESCU

In minutul 18 Mulțescu, cu capul, deschide seria celor 5 goluri. Foto : I. LICIU

MEMENTO

FILME

JOI, 12 APRILIE

PETROȘANI — 7 Noiembrie : Marea evadare ; **Republica :** Născut liber ; **PETRILA :** Drum în penumbră ; **LONEA — Minerul :** A venit un soldat de pe front ; **ANINOASA :** Să cumpărăm o mașină de pompieri ; **VULCAN :** Procesul unei stele ; LUPENI — **Cultural :** Bulevardul Romului ;

RADIO

5,00 Buletin de știri ; 5,05 Cîntec și joc pe întinsul patriei ; 5,40 Melodii în zori de zi ; 6,00—8,08 Radioprogramul dimineții ; 8,08 Matineu muzical ; 8,30 La microfon, melodia preferată ; 9,00 Buletin de știri ; 9,30 Odă limbii române ; 10,00 Buletin de știri ; 10,05 Orchestra de muzică populară „Ciprian Porumbescu" din Suceava ; 10,30 „Dragoste supremă — România" ; 11,00 Buletin de știri ; 11,15 Din țările socialiste ; 11,30 „Cucule pasăre sură" ; 12,00 Discul zilei ; 12,30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat ; 13,00 Radiojurnal ; 13,30 Concert de prînz ; 14,00 Compozitorul săptămînii ; 14,40 Melodii populare ; 15,00 Buletin de știri ; 15,05 Tribuna radio ; 15,15 Muzică de estradă ; 16,00 Radiojurnal ; 16,15 Muzică populară ; 16,35 Soliști de muzică ușoară ; 17,00 Antena tineretului ; 17,45 „Mugur, mugurel" — cîntece populare ; 18,00 Orele serii ; 20,00 Zece melodii preferate ; 20,45 Consemnări ; 21,00 Revista șlagărelor ; 21,25 Moment poetic ; 21,30 Bijuterii muzicale ; 22,00 Radiojurnal ; 22,30 Concert de seară ; 24,00 Buletin de știri ; 0,03—5,00 Estrada nocturnă.

T V

9,00 Curs de limba franceză. Lecția a 50-a ; 9,30 Prietenii lui Aschiuță ; 10,00 Telex ; 10,05 Publicitate ; 10,10 Tehnic-club ; 10,40 Bucureștiul necunoscut ; 11,00 Telecinemateca. Blonda veselă (reluare) ; 12,50 Teleobiectiv (reluare) ; 13,10 Telejurnal ; 16,00-17,00 Teleșcoală ; 17,30 Emisiune în limba maghiară ; 18,30 Telex ; 18,35 Publicitate ; 18,40 Baschet masculin. România R.D. Germană (repriza a II-a) ; 19,20 1 001 de seri ; 19,30 Telejurnal. Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor ; 20,00 Cîntecul săptămînii ; 20,05 Prim plan ; 20,30 Pagini de umor ; 20,55 Tinerii despre ei înșiși ; 21,25 Steaua fără nume ; 22,20 24 de ore ; 22,50 Aplauze pentru români.

PRONOEXPRES

La tragerea Pronoexpres nr. 15 din 11 aprilie 1973 au fost extrase următoarele numere :

Extragerea I :
45, 42, 17, 4, 16, 22

Extragerea a II-a :
9, 20, 11, 37, 36.

Fond de premii : 1 727 984 lei.

Mica publicitate

PIERDUT mapă piele la stadion conținînd două agende și o legătură cu chei. Găsitorului recompensă. Adresa : Independenței 11/12 Petroșani.

PIERDUT ciine vînătoare negru cu puțin galben, răspunde la numele Rex. Găsitorului recompensă. Fondrea Virgil, Petrila str. Taia nr. 79.

VREMEA

Valorile temperaturii înregistrate în cursul zilei de ieri :

Maximele : Petroșani + 15 grade ; Paring + 6 grade.

Minimele : Petroșani + 5 grade ; Paring — 2 grade.

Stratul de zăpadă la Paring 2 cm.

PENTRU URMĂTOARELE 24 DE ORE : Vreme instabilă cu cer variabil. Izolat se vor semnala precipitații slabe sub formă de ploaie. Vînt slab din sectorul sudic.

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, în Olanda

Întîlnire cu reprezentanții celor două Camere ale Parlamentului

În după-amiaza zilei de miercuri, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu s-au întîlnit, la palatul „Binnenhaf", din Haga, cu reprezentanții celor două Camere ale Parlamentului olandez.

Palatul „Binnenhaf", vechea Curte regală a Olandei, este un complex de armonioase construcții în stil gotic, a căror edificare își găsește începuturile în secolul al XIII-lea. Aici își au sediul guvernul olandez și cele două Camere ale Parlamentului. Sala Parlamentului, o impunătoare deschidere cu plafonul în arcadă împodobit cu picturi de valoare, este una dintre piesele cele mai de seamă ale complexului arhitectonic.

În deschiderea întîlnirii președintelui Consiliului de Stat al României cu reprezentanții celor două Camere, președintele Comisiei de politică externă a Parlamentului, N. Schuyt, rostește o alocuțiune de bunvenit, în care subliniază bunele relații existente între Olanda și România, climatul favorabil extinderii și adîncirii pe multiple planuri a raporturilor dintre cele două țări.

A luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Președintele Consiliului de Stat a răspuns, apoi, la unele întrebări ale parlamentarilor olandezi.

La întîlnirea cu parlamentarii olandezi au participat tovarășii Ilie Verdeț, George Macovescu, George Elian, ambasadorul României la Haga, alte persoane oficiale.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

Cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu

Domnule președinte,

Domnilor,

Aș dori, înainte de toate, să mulțumesc pentru această reuniune, care ne dă prilejul să ne întîlnim cu dumneavoastră, reprezentanții Parlamentului Olandei. Este adevărat că între parlamentele țărilor noastre se desfășoară relații de colaborare, că au existat schimburi reciproce de vizite. La diferite reuniuni internaționale interparlamentare, reprezentanții parlamentelor noastre conlucrează în mod activ.

Sînt bucuros că, cu prilejul vizitei pe care o fac în Olanda la invitația Maiestății Sale Regale, am putut avea această întîlnire cu reprezentanții poporului olandez.

Între țările noastre se desfășoară relații bune. Este adevărat că în lume sînt multe probleme care trebuie soluționate. Chiar în Europa sînt multe probleme ce își așteaptă o soluționare care să așeze relațiile dintre state pe baze noi, să ducă la o mai mare încredere între popoare, la mai multă securitate și să creeze condiții pentru dezvoltarea fiecărei națiuni corespunzător dorințelor sale.

În lume s-au făcut unii pași pe calea destinderii, dar mai trebuie încă mult de făcut pentru a putea realiza o lume a colaborării și păcii.

România se pronunță în mod activ pentru o colaborare multilaterală între toate statele, fără deosebire de orînduire socială. De altfel, după cum este cunoscut, România și Olanda au orînduiri sociale diferite, aparțin încă — din păcate — unor blocuri militare diferite. Cu toate acestea, între țările noastre există relații bune de colaborare în multe domenii de activitate.

O problemă deosebit de importantă în care țările noastre conlucrează activ este aceea a pregătirii conferinței general-europene. La Helsinki, reprezentanții guvernelor noastre acționează împreună cu celelalte state pentru a crea condiții favorabile organizării conferinței, pentru ca această conferință să ducă la destindere și colaborare în Europa.

În acest cadru, noi acordăm o mare atenție relațiilor dintre parlamente și relațiilor dintre popoare, deoarece, pînă la urmă, popoarele sînt acelea care sînt vital interesate pentru a se pune capăt politicii de forță, de dictat, de război, de a se asigura o politică nouă, de colaborare și pace, de a se instaura în lume relații bazate pe deplina egalitate în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc.

România insistă pentru afirmarea acestor principii pentru că dezvoltarea vieții internaționale demonstrează zi de zi că numai pe această bază se poate garanta integritatea și suveranitatea fiecărui stat, se poate asigura fiecărei țări posibilitatea reală de a-și asigura dezvoltarea economică și socială. Avem convingerea că popoarele dispun de tot ceea ce este necesar pentru a realiza o politică nouă — și considerăm că guvernele, parlamentele trebuie să dea expresie dorințelor popoarelor de a promova această politică nouă.

În acest spirit se desfășoară vizita noastră în Olanda și discuțiile de pînă acum. Declarația pe care intenționăm să o semnăm cu guvernul olandez înscrie tocmai aceste principii și dorința guvernelor și popoarelor noastre de a acționa în direcția unei lumi mai bune și mai drepte.

Cu speranța și convingerea că parlamentele român și olandez vor sprijini pe deplin această politică, aș dori, încă o dată, să exprim dorința de a dezvolta colaborarea între popoarele noastre în toate domeniile de activitate. Aceasta corespunde atît intereselor popoarelor noastre, cît și ale popoarelor din Europa și din lumea întreagă. (APLAUZE).

Vizita la Muzeul Mauritshuis

După încheierea întîlnirii de la Parlament, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu sînt invitați să viziteze Muzeul „Mauritshuis", important așezămînt de cultură, situat în imediata vecinătate a palatului „Binnenhaf", care adăpostește inestimabile valori de artă, creații ale „epocii de aur" a picturii olandeze din secolul al XVII-lea.

Sînt reunite aici picturi celebre ale unor mari maeștri ai școlii olandeze, ca J. Vermeer, Fabritius și, în primul rînd, Rembrandt. Clădirea însăși, datînd din 1640, este un remarcabil monument artistic al stilului baroc.

Solii poporului român sînt conduși prin cele mai reprezentative săli, unde directorul muzeului dă explicații asupra epocii în care au fost create operele expuse, asupra valorii lor artistice și documentare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu se opresc și admiră tabloul „Cap de fată", aparținînd lui Johannes Vermeer, operă care, după părerea unor reputați specialiști în istoria artei, se situează ca valoare alături de celebra „Mona Lisa" a lui Leonardo da Vinci. Sînt contemplate alte opere celebre: „Adam și Eva în Paradis", de Jan Brueghel și Petrus Paulus Rubens, „Scrisoarea", de Gerard Terborch și „Lecția de anatomie a profesorului Nicolas Tulp", de Rembrandt.

Directorul muzeului mulțumește pentru înalta cinste făcută instituției pe care o conduce de solii poporului român, pentru aprecierile deosebite ale președintelui Consiliului de Stat la adresa muzeului.

La Societatea aeronautică „Fokker"

(Urmare din pag. 1)

cum și ministrul transporturilor și apelor, B. J. Udink.

După o succintă expunere asupra activității acestei mari societăți de construcții aeronavale, este prezentat un film în culori, înfățișînd performanțele de zbor atinse de aeronava „F 28—Fellowship".

Se vizitează uzina. Drumul spre hala de montaj trece, mai întîi, printr-o sală de curs, unde sînt instruiți piloții diferitelor societăți beneficiare, apoi prin secțiile de proiectare. Președintele Consiliului de Stat este informat că avionul e produsul unei largi cooperări între firme din mai multe țări, întreprinderii de la Haarlemmermeer revenindu-i în întregime meritul proiectării. În drum spre atelierele de montaj, este vizitată o expoziție de aeromodele, reprezentînd, la scară redusă, toate tipurile de avioane produse la „Fokker".

România este bine cunoscută gazdelor ca țara ai cărei fii s-au numărat printre pionierii aviației mondiale, deschizînd prin geniul lor creator drumul spre tehnica modernă de astăzi în domeniul aerospațial. În timpul discuțiilor sînt evocate posibilitățile de cooperare între constructorii de aparate de zbor olandezi și români, datorită condițiilor favorabile create de dezvoltarea rapidă a industriei în cele două țări, de noile realizări în domeniul tehnicii și tehnologiei aerospațiale.

Gazdele își exprimă convingerea că între „Fokker" și întreprinderile constructoare de aparate de zbor din țara noastră se vor realiza acțiuni de cooperare fructuoasă pentru ambele părți.

În secțiile de montaj un număr de avioane se află în diferite faze ale asamblajului; tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu sînt invitați să viziteze „F 28—Fellowship", ce urmează să iasă, în curînd, în probe de zbor. Avionul este spațios, bine echilibrat, întrunind calități constructive remarcabile. Muncitorii, tehnicienii, inginerii uzinei, cadrele de cercetare salută cu respect pe solii poporului român, își manifestă bucuria de a-i avea oaspeți în uzina în care lucrează.

În vizita la societatea de construcții aerospațiale „Fokker", oaspeții sînt însoțiți de Alteța Sa Regală prințul Olandei.

Președintele Nicolae Ceaușescu este invitat, în finalul vizitei, să semneze în Cartea de onoare a societății. Semnează, de asemenea, tovarășa Elena Ceaușescu.

Omul, învingător în lupta cu marea

Spre următorul obiectiv din programul zilei de miercuri, întreprinderile „Philips", călătoria se efectuează cu un avion de cel mai recent tip construit la societatea „Fokker", un „F. 28—Fellowship".

După o scurtă rulare pe pista de beton, aparatul se ridică în aer aproape vertical și se îndreaptă spre nord-vest. Curînd, se survolează marile lucrări de desecare cunoscute sub denumirile „Ijsselmeerpolders" și „Delta". Cerul senin favorizează o bună vizibilitate și sub priviri se desfășoară panorama amplă a lucrărilor menite să recupereze, pe seama mării, întinse teritorii agricole și să stăvilească, prin închiderea gurilor deltei celor trei mari fluvii ce se varsă în mare pe teritoriul Olandei — Rinul, Meusa și Escaut —, mareele ce amenință neîncetat uscatul. Este un peisaj spectaculos, o mărturie emoționantă a izbînzii omului în greaua încleștare cu marea. Privirii i se înfățișează imaginea de o elegantă acuratețe a ceea ce olandezii definesc, printr-un termen intraductibil, „polder", — pămînt cucerit de sub ape, în luptă cu marea. Să amintim doar că, în decursul a 1 000 de ani, olandezii au smuls mării nu mai puțin de 705 000 hectare de terenuri, că numai pintenului de apă, intrînd în uscat din Marea Nordului, cunoscut pe hărți sub numele de Zuidersee, i-au fost smulse 225 000 hectare. Din ceea ce în hărți mai vechi figurează încă sub numele „Zuidersee" nu mai este astăzi decît un lac neînsemnat, căruia i s-a tăiat contactul cu marea și a devenit „Ijsselmeer", oglinda de apă peste care zboară avionul prezidențial. Pe fostele funduri de apă se întind, geometric distribuite, terenurile arate proaspăt, pășunile, zonele împădurite.

Mai la sud, unde este în curs de realizare planul „Delta", se construiesc sute de kilometri de diguri. Acestea vor pune capăt unor fenomene asemănătoare cu a fost uraganul din 1953, care într-o singură noapte a împins apele mării pe o suprafață de 200 000 ha, distrugînd numeroase așezări umane și imense bunuri materiale.

„Philips", un univers al electronicii

Se aterizează la Eindhoven, în imediata apropiere a grupului industrial „Philips".

Cu un efectiv de peste 360 000 persoane și o cifră de afaceri de aproximativ 18 miliarde florini, „N. V. Philips Gloeilampenfabrieken" figurează printre cele mai importante grupuri electronice din lume. Firma a fost fondată în 1891, avînd ca obiectiv fabricarea și comercializarea de lămpi cu incandescență și a altor articole electrotehnice.

În cursul timpului, producția s-a diversificat și, grație rezultatelor obținute în cercetarea științifică proprie, firma a trecut încă de mult la fabricarea de aparate de radio și televiziune, a diverse aparaturi complexe (cum ar fi centralele telefonice). Activitatea de cercetare este desfășurată, în prezent, de 4 000 persoane — între care 1 000 cu o pregătire universitară — în laboratoare din Olanda, R. F. Germania, Anglia, Franța și Belgia. Ea constituie baza unei reînnoiri și extinderi constante a activităților grupului.

La grupul industrial „Philips", oaspeții români sînt întîmpinați de Kortmann, comisarul reginei în provincia Brabantul septentrional, de primarul orașului Eindhoven, și de președintele Consiliului de administrație, Jonkheer Van Riemsdijk. Sînt, de asemenea, de față, ministrul pentru problemele economice, M. H. Langman, membri ai Consiliului de administrație, cadre de conducere ale întreprinderii.

Sînt oferite flori, după care tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu semnează în Cartea de onoare a întreprinderii.

În sala sectorului de cercetare are loc o scurtă suită de expuneri asupra structurii organizatorice și activității generale a grupului industrial „Philips", asupra activității de cercetare desfășurate, asupra produselor nou realizate în domenii de vîrf ale tehnicii, cum sînt computerele, mijloacele de telecomunicații bazate pe folosirea tehnicii video etc. Se face o demonstrație cu un videofon, remarcabilă realizare în domeniul comunicațiilor. Aparatul, un telefon avînd cuplat un ecran de televizor de dimensiune mijlocie, realizează convorbirii cu imagine, în care partenerii de dialog se văd unul pe celălalt și conversează ca și cum s-ar afla față în față. Sistemul își găsește numeroase aplicații practice, ridicînd pe o treaptă superioară posibilitățile de comunicare și de informare de la distanță.

Președintele Consiliului de Stat este invitat să pună în acțiune aparatul, să realizeze o legătură videotelefonică.

Sînt prezentate, în continuare, un computer cu performanțe tehnice superioare și un tip nou de aparat destinat să detecteze și să măsoare gradul de poluare a atmosferei.

Se vizitează, apoi, fabrica de instrumente optice, unde se produc, în special, microscoape electronice cu capacități maxime de mărire, aparate devenite astăzi indispensabile producției industriale, cercetării științifice în toate domeniile, medicinii. Întregul proces de producție poartă pecetea unui înalt grad de organizare și specializare. Oaspeții primesc explicații privind sistemul de pregătire a muncitorilor, randamentul superior al muncii și dotarea tehnică. La secția unde sînt produse părțile componente ale microscopului, răspunsul la unele întrebări se referă la tehnologia de turnare a unor categorii de piese, la calitatea materialelor prelucrate — metale și materii plastice. În dialogul cu conducătorii acestei secții, sînt abordate și alte probleme — organizarea și retribuirea muncii, gradul de participare a muncitorilor la luarea deciziilor în ce privește producția.

La încheierea vizitei în moderna întreprindere — vizită așteptată și întîmpinată cu mult interes, cu căldură de întreg colectivul unității —, fanfara „Philips", ai cărei membri sînt pitoresc îmbrăcați în alb și roșu, intonează un marș în ale cărui acorduri înălții oaspeți români își iau rămas bun de la gazde.

Vizita la cele două mari societăți industriale olandeze a relevat, pe lîngă unele aspecte inedite ale producției de avioane și de aparate optice, dorința sinceră a gazdelor de a explora, împreună cu partenerii români, căi de colaborare reciproc avantajoase în domeniul producției, al schimbului de tehnologii și experiență, de a căuta în comun modalitățile concretizării acestora.

N. Popescu—BOGDANEȘTI

Întîlniri de lucru

În cursul zilei de miercuri, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, a avut o întîlnire de lucru cu ministrul afacerilor externe al Olandei, dl. W. K. Norbert Schmelzer.

De asemenea, au avut întîlniri și vizite de lucru cu omologii lor olandezi și ceilalți miniștri care îl însoțesc pe președintele Consiliului de Stat în vizita sa oficială în Olanda.

Toastul primului ministru

(Urmare din pag. 1)

Domnule președinte, guvernul olandez este convins că putem să întărim și mai mult relațiile noastre. Pot să vă asigur că, în ceea ce ne privește, sîntem cu totul dispuși să intensificăm contactele cu România în numeroase sectoare și să căutăm domenii noi, susceptibile de a face obiectul unei cooperări fructuoase. Compatrioții mei admiră creșterea economică pe care o cunoaște România sub influența și dinamismul dumneavoastră. Domnule președinte, poporul român poate fi mîndru de rezultatele obținute și pe care le datorează perseverenței și eforturilor sale.

Importantă producătoare agricolă, România se industrializează, de asemenea, rapid. Guvernul dumneavoastră acordă prioritatea priorităților bunăstării materiale și spirituale a poporului dumneavoastră. Noi știm însă bine că nici un popor nu poate cunoaște o înflorire deplină dacă nu se bucură de pace, securitate și independență, dacă nu poate dispune de destinele sale. De accea, respectarea suveranității și integrității națiunilor, precum și a drepturilor fundamentale ale omului constituie, în cadrul unei comunități internaționale acceptabile și armonioase, bazele indispensabile ale unei cooperări autentice și fructuoase între state.

Dacă țările mici și mijlocii nu se pot măsura cu țările mari în ceea ce privește populația, suprafața și potențialul lor militar, ele pot totuși juca un rol important în comunitatea internațională. Istoria, chiar și cea mai recentă, arată limpede că exemplul lor poate avea o influență însemnată asupra opiniei publice internaționale, că valorile lor morale și dîrzenia lor în a-și apăra independența pot avea o mare influență. Știu, domnule președinte, că în această privință dumneavoastră gîndiți ca și noi și că aceste obiective vă sînt foarte scumpe. Nu poate fi vorba de a ne mulțumi cu ceea ce am putut obține pînă în prezent în acest domeniu. Trebuie, dimpotrivă, ca fiecare, în raport cu posibilitățile sale, să continue să lupte pentru realizarea unei comunități echitabile și armonioase a popoarelor.

În ceea ce privește continentul nostru, se pot constata evoluții încurajatoare. Mă gîndesc, în special, la eforturile făcute pentru accentuarea destinderii și întărirea securității în Europa. Dar un ansamblu de norme de comportare politică între state nu poate fi suficient pentru a garanta securitatea. Într-adevăr, popoarele noastre nu ar înțelege de ce în domeniul securității colective guvernele lor și-ar limita acțiunea la declarații politice de intenție și nu ar căuta, în același timp, să reducă echilibrat potențialul lor militar.

Țările europene pregătesc actualmente, la Helsinki, întrunirea unei conferințe consacrate securității și colaborării în Europa. Întocmai ca și România, țara mea participă activ la convorbirile preliminare, și cele două delegații ale noastre se consultă cu regularitate și într-un mod aprofundat. Scopurile noastre sînt evidente. Nu ar fi bine pentru Europa ca situația să rămînă în stadiul actual, deoarece aceasta ar însemna ca, ani de zile de acum înainte, continentul nostru să poarte povara unor opoziții care decurg, într-o mare măsură, din cel de-al doilea război mondial. Noi trebuie să ne gîndim mai degrabă la o abordare dinamică a numeroaselor probleme care se pun pe continentul nostru pentru a putea crea o colectivitate europeană armonioasă. Dacă dorim o adevărată cooperare în domeniile politic, economic, cultural, trebuie să apreciem, noi, guvernele, dar mai ales popoarele Europei, astfel încît ele să se poată cunoaște mai bine, să aprecieze diferitele lor realizări spirituale și sociale, să compare concepțiile lor cu acelea pe care spiritul uman le-a zămislit în alte părți.

Omul nu este făcut pentru a trăi singur și nici popoarele. Izolarea stă la baza lipsei de înțelegere, a prejudecăților, fiind deci nefastă pentru destinderea și prietenia dintre națiuni. Cît despre responsabilitatea noastră față de lume, aș dori să reamintesc, domnule președinte, că țările noastre au declarat, fără înconjur, că înțeleg să facă totul pentru ca Organizația Națiunilor Unite să devină un instrument mai eficace în asigurarea păcii, securității și cooperării în lume. Principiile și obiectivele proclamate de Carta Organizației rămîn pentru dumneavoastră, ca și pentru noi, la baza acțiunilor noastre.

Domnule președinte, mai avem încă mult de făcut și am credința că țara dumneavoastră și țara mea pot coopera cu folos în numeroase domenii, nu numai în interesul fiecăruia, nu numai în interesul continentului nostru, ci și în interesul lumii extraeuropene.

Ingăduiți-mi, domnule președinte al Consiliului de Stat, să ridic paharul meu în sănătatea dumneavoastră și în sănătatea doamnei Ceaușescu, a tuturor oaspeților noștri români, pentru întărirea legăturilor de prietenie dintre națiunile noastre și pentru prosperitatea poporului român.

Toastul președintelui Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1)

cultura să aibă cuvîntul hotărîtor. Popoarele, deci și popoarele român și olandez, trebuie să trăiască în colaborare și pace, deoarece numai astfel fiecare națiune poate să-și pună în valoare toate capacitățile sale, să-și asigure dezvoltarea economico-socială, bunăstarea și fericirea.

Ne aflăm de două zile în frumoasa dumneavoastră țară. Am avut convorbiri deosebit de bune și, sper, cu rezultate pozitive. Am vizitat două din întreprinderile moderne ale țării dumneavoastră; am văzut din avion eforturile pe care le face poporul olandez pentru a smulge apei noi terenuri și a le reda agriculturii, pentru a spori posibilitățile de a obține recolte tot mai mari.

Atît în cursul convorbirilor pe care le-am avut, cît și în cadrul vizitei de astăzi, am ajuns la convingerea că există mari posibilități de dezvoltare a colaborării economice, tehnico-științifice între România și Olanda — și sîntem interesați ca atît în electronică, cît și în aviație, precum și în domeniul hidraulic să profităm de experiența Olandei.

Într-adevăr, trăim o epocă în care au loc transformări istorice. S-ar putea spune că evenimentele internaționale care sînt în curs vor influența pentru o lungă perioadă viața omenirii. După o perioadă destul de lungă după cel de-al doilea război mondial, asistăm acum la un curs nou în viața internațională, de destindere și colaborare. Cum vor evolua evenimentele însă, aceasta depinde de toate popoarele, depinde de oamenii politici, de conducătorii statelor. Poate mai mult ca oricînd este necesar ca oamenii politici, conducătorii statelor, cei cărora popoarele le-au încredințat rolul de a-i reprezenta pe plan mondial să acționeze pentru a impune și a asigura întărirea acestui curs nou în viața internațională.

Noi considerăm că nu trebuie să fim observatori și participanți pasivi la viața internațională, ci, dimpotrivă, trebuie să luăm parte activă la soluționarea tuturor problemelor, în așa fel încît să continue cursul destinderii, să se afirme cu putere principiile noi în viața internațională.

Fără îndoială, că pe prim plan pentru țările continentului nostru stă problema securității europene. Trebuie să acționăm în așa fel încît conferința europeană să pună bazele unor relații noi, care să asigure independența și suveranitatea fiecărui stat, să deschidă căile unei colaborări egale în drepturi și să excludă forța și agresiunea pe continentul nostru.

Sînt de acord cu dumneavoastră, domnule prim-ministru, în ce privește problemele militare din Europa, deoarece o adevărată securitate nu se poate concepe fără abordarea cu hotărîre a problemelor reducerii și lichidării pînă la urmă a trupelor străine în Europa, ale reducerii trupelor naționale, ale dezarmării și, în primul rînd, ale dezarmării nucleare.

Desigur în lume sînt țări mari, țări mici și mijlocii, țări cu orînduiri sociale diferite, dar noi considerăm că toate au răspundere și trebuie să participe cu drepturi egale la soluționarea tuturor problemelor. Trăim asemenea momente cînd depinde de fiecare popor cum va arăta lumea de mîine. Aș putea spune că urmașii noștri, copiii noștri nu ne vor ierta niciodată dacă nu le vom lăsa o lume mai dreaptă, mai bună, o lume a păcii.

Independent de poziția țărilor noastre în ce privește gradul de dezvoltare, nu putem uita că în lume o parte însemnată a omenirii se află în stare de subdezvoltare, că problema lichidării decalajului dintre țările dezvoltate și cele nedezvoltate constituie o problemă esențială, hotărîtoare aș putea spune, pentru destinele păcii și colaborării în lume. România înțelege bine aspirațiile acestor state, colaborează larg cu ele și este hotărîtă să facă totul pentru a contribui la adoptarea de către statele dezvoltate a unor hotărîri pentru a ajuta mai mult țările în curs de dezvoltare. Aș dori ca și în această privință România și Olanda să colaboreze.

Aș dori, de asemenea, să menționez rolul tot mai important pe care îl au Organizația Națiunilor Unite, alte organisme internaționale în asigurarea unei politici noi de pace și colaborare în lume. De aici decurge și necesitatea de a acționa pentru întărirea și creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite și al celorlalte organisme internaționale. Doresc să exprim satisfacția noastră pentru colaborarea care există între reprezentanții României și Olandei în cadrul O.N.U. și al altor organisme internaționale. Consider că faptul că am ajuns la un acord deplin cu privire la semnarea unei Declarații solemne privind raporturile viitoare dintre țările noastre va reprezenta un moment cu adevărat istoric, care va exercita o influență pozitivă nu numai asupra relațiilor dintre popoarele noastre, dar și asupra popoarelor Europei și din lumea întreagă. Avînd deci convingerea că facem un lucru folositor popoarelor noastre, cauzei păcii și colaborării în Europa și în lume, aș dori să urez dezvoltarea continuă a colaborării dintre poporul român și poporul olandez.

Doresc să toastez pentru prosperitatea și fericirea poporului olandez!

În sănătatea Maiestății Sale regina Iuliana și a Alteței Sale prințul Bernhard!

În sănătatea dumneavoastră, domnule prim-ministru!

În sănătatea dumneavoastră, doamnelor și domnilor!

Știri externe

Willy Brandt despre relațiile dintre R.F.G. și țările socialiste

HANOVRA 11 (Agerpres). Luînd cuvîntul în cea de-a doua zi a lucrărilor Congresului ordinar federal al Partidului Social-Democrat, care se desfășoară la Hanovra, președintele partidului, cancelarul Willy Brandt, a subliniat că politica guvernului său s-a călăuzit după principiul bunei vecinătăți, care este pe cale să devină o nouă realitate în Europa.

Referindu-se la apropiata vizită în R.F. Germania a secretarului general al C.C. al P.C.U.S., Leonid Brejnev, Willy Brandt a apreciat că această vizită va confirma că, „în relațiile dintre R.F. Germania și U.R.S.S., elementele de cooperare capătă mereu mai multă greutate". „Această realitate — a menționat cancelarul Vest-german — este valabilă și pentru R.P. Polonă, precum și pentru celelalte țări socialiste din estul continentului european".

Referindu-se la tratatul cu privire la bazele relațiilor dintre R.F.G. și R.D.G., Willy Brandt și-a exprimat convingerea că acesta va fi ratificat, luna viitoare, de Bundestag. „Guvernul R.F.G., a spus el, va respecta acordurile pe care le-a încheiat".

Evoluția stației „Saliut-2"

MOSCOVA 11 (Agerpres). — După cum relatează agenția TASS, stația științifică orbitală sovietică „Saliut-2", plasată pe o orbită circumterestră la 3 aprilie, a efectuat, pînă la 11 aprilie, 130 de rotații în jurul Pămîntului. Cu stația se mențin legături de prin radio.

Potrivit programului, în timpul zborului se efectuează cercetări științifice legate de experimentarea, în condițiile cosmice, a unor sisteme de bord și aparate perfecționate. Centrul de coordonare și calcul prelucrează informațiile primite.

Zborul stației științifice orbitale „Saliut-2" continuă.

Redacția și administrația ziarului: Petroșani, strada Republicii, nr. 90, telefon: 1662.

Tiparul — Întreprinderea poligrafică Hunedoara — Subunitatea Petroșani. 40 396